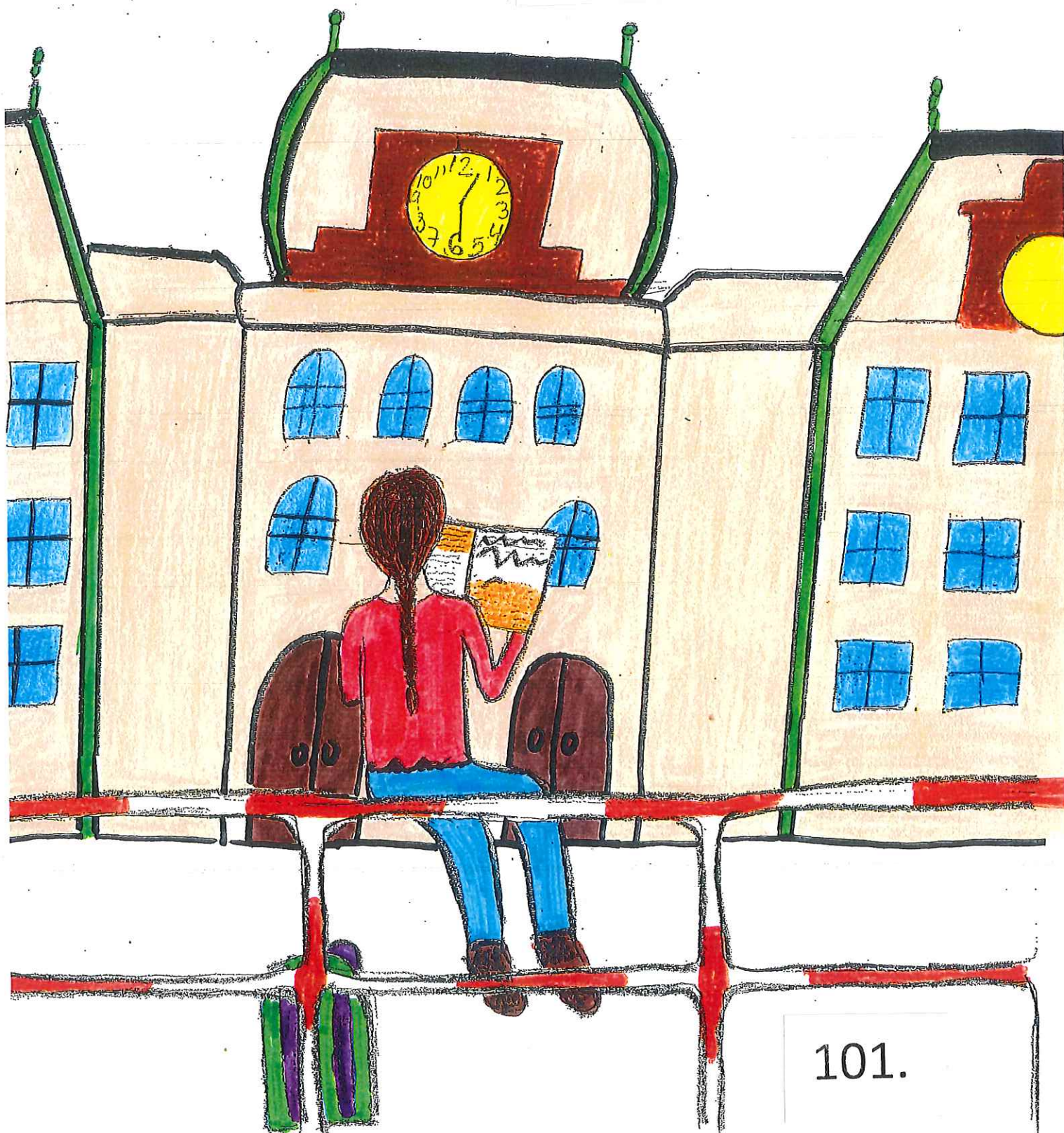


SMETÁNEK

Můj oblíbený kroužek



Můj oblíbený kroužek

Můj oblíbený kroužek jsou šachy. Můj táta mě učil tahat figurkami už ve 4 letech, ale do klubu jsem začala chodit až od svých 6 let. Chodím do šachového oddílu OAZA Praha. Tréninky máme každý pátek v hrací místnosti u hotelu Oaza. Jsme ve skupinkách podle výkonnosti a trénují nás další hráči, kteří už hrají vyšší soutěže dospělých. Připravují nás na hraní skutečných turnajů, kam společně jezdíme s oddílem nebo kam jezdíme s rodinou. A hraní turnajů mě baví nejvíc.

Alena Suralová 6. B

Můj (ne)oblíbený kroužek - Rolino

Již od druhé třídy, tedy šestým rokem, docházím každé pondělí na angličtinu do jazykového studia Rolino. Pobočka, kterou navštěvuji, se nachází nedaleko školy, konkrétně na náměstí Míru. Na angličtině jsem 2 hodiny čistého času a připadá mi to tedy hodně dlouhé, až nekonečné. Používáme tam speciální učebnici tohoto jazykového studia a cancák, to je takový malý sešit. Na této pobočce jsou celkem 4 učebny a do každé z nich chodí přibližně 6 žáků plus lektor. Já chodím do učebny číslo 3 a je nás tam šest plus paní lektorka. Kromě té paní lektorky jsme tam samí kluci a někteří z nich chodí opakovaně pozdě. Paní lektorku tento rok bohužel nemáme stálou a každou hodinu máme nějakého supla a potom vlastně ani nevím, jak se ta naše lektorka jmenuje. Ale i když teď momentálně máme ty suply, tak je to přesto docela zábava. Pokud tedy zrovna nedrílujeme nebo neděláme ty nudné diktáty. S dětmi, se kterými jsem ve skupince, se občas bavím. Jednou jsem se i s jedním z nich pohádal, ale jinak si nějaké bližší vztahy nebudujeme, možná je to i škoda. Ke konci výuky někdy hrajeme anglickou šibenici nebo doděláváme lekci. A když je konečně po všem, tak se všichni rozutečou domů nebo někam jinam, a tak je to neustále dokola. Někdy tam chodím docela rád a jindy se mi tam tedy zrovna moc jít nechce... ale nakonec se to dá vydržet. Za tu dobu, co toto jazykové studio navštěvuji, tak mi to pomáhá akorát tak ve formě opakování. Ale upřímně se tam neučíme nic, v čem bych pak měl před ostatními spolužáky náskok. Že by tedy vyhozené peníze a ztracený čas???

Ondřej Kosina 7. B



Můj oblíbený kroužek aneb náplň dne

Ahoj, já jsem Jirka a rád bych vám povyprávěl můj každodenní příběh.

Před 7lety jsem s rodiči poprvé přišel na Tatran Střešovice. Přijímali tam děti do přípravky. Nevím jak, ale nějakým magicky mystickým způsobem jsem málem trefil trenérku do oka, ale naštěstí to moje mamka chytla.

A za 7 let jsem tu já celkem dobrý florbalista. Tréninky mám většinou odpoledne, tak si ráno sbalím věci do bagu, třeba boty, tréninkový dres, ochranné brýle, florbalku a láhev s vodou.

A jedeme do školy. Máme 6 hodin, potom jdu na oběd a jedeme domů. Doma čekám asi do 15:30, až se sestra vrátí z klavíru, a pak jdu.

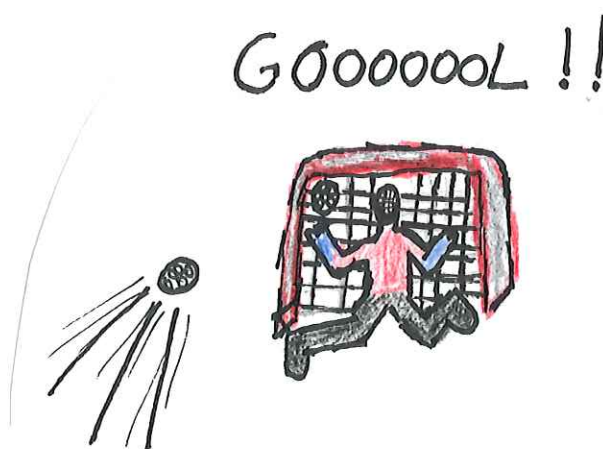
Jdu na Hradčanskou a čekám, než přijede bus. Jedu na Kotlářku. Potom dojdou do haly. Je tam i bufet, kde si občas něco i koupím. Třeba cukry na energii. Chodím brzo, proto abych si s mým kamarádem Vítou zahrál a zastřílel na bránu.

Potom přijde trenérka a zadá nám za úkol sehnat si šatnu od mladší kategorie. A potom jdeme na rozcvičku, podle počasí buď vevnitř, nebo venku. Většinou hrajeme nějakou hru, třeba buldoky (něco jako rugby bez míče, ale nenarváváme se). Kdy musí ten, kdo chytá, zvednout někoho na 5 sekund nad zem. Potom se dozahřejeme a dáme si pár sprintů. Pak jdeme zpět do haly. Sejdeme se u tabule a trenér/ka nám řekne, jaké budeme mít herní stanoviště. Poté většinou hrajeme 3+1 nebo 4+1. Nakonec se vyklusáme a protáhneme.

Občas nejdeme do sprchy, protože se nám nechce. A jedeme domů.

Myslím si, že florbal je prozatím náplň mého života. Mám tam hodně kamarádů i kamarádek a bez florbalu bych byl jako ryba bez vody.

Jiří Knap 7. B



Můj oblíbený kroužek (trénink)

Můj oblíbený kroužek (ted' už tomu říkám trénink) je basketbal. Začal jsem ho hrát, když mi bylo 9 let, a to na Folimance. Můj první a jediný klub, za který hraju se nazývá USK (Univerzitní Sportovní Klub). Basket už hraju 4. rokem a za ty roky jsem se dokázal skamarádit prakticky s každým. Ale můj nejlepší kamarád je Čenda, jeden z nejlepších hráčů týmu. Minulý rok jsme v naší kategorii (U12) byli na třetím místě a tenthle rok na druhém místě, což znamená, že příští rok budeme první.

Tento Smetánek píšu v době, kdy už jsme odehráli celou sezonu, ale ještě máme před sebou soutěž v Litomyšli. Je pro druhá místa všech krajů v České republice. Odjíždíme tam vlakem z Hlavního nádraží v pátek 7 hodin ráno, takže nebudu ve škole, což mě mrzí. Po soutěži v Litomyšli už pouze dotrénujeme do začátku prázdnin a pak nás čekají 2 společné kempy o prázdninách, jeden basketbalový a druhý fyzický na horách. Já o prázdninách budu mít o dost více než dva basketbalové kempy, nebudu mít 3, ani 4, ani 5, dokonce ani 6, ale 7 basketbalových kempů. Po prázdninách už začíná nová sezona U14, na kterou se těším víc než na prázdniny nebo na nový rok, protože v naší kategorii (U13) se můžou hrát jenom dvě čtvrtiny po 8 minutách (max. 16 minut) a v další kategorii (U14) se můžou hrát tři čtvrtiny po 10 minutách (max. 30 minut). Nejvíc chci poděkovat své mámě, jak mě podporuje v mém sportu, díky mami.

Vilém Vávra 6. B

Moje oblíbená hra

Dnes bych vám chtěl představit svou oblíbenou stolní hru. Zajisté by se našlo více her než jedna, ale mezi mé nejoblíbenější patří kostky.

Je to velmi jednoduchá hra, potřebujete jen šest kostek, papír, tužku a stůl. Pokud jste v přírodě a nemáte žádný stůl či plochu na házení, vystačí si i s menší krabičkou. Dají se hrát různé typy kostek, za mě jsou nejlepší tisíce a vrhcáby.

Tahle hra mě baví, protože ji můžete hrát ve dvou, ve třech, ale klidně i v šesti lidech, vždy se u ní zasmějete, a když někomu ne a ne padnout třeba čtyřka na dvacet pokusů, tak je to k popukání. Další výhodou je, že po odehrání jednoho typu hry, se můžete rozhodnout a jít hrát jiný typ. V podstatě pak hrajete úplně jinou hru, ale stačí vám pořád jen jedna sada, což se může hodit na táborech, výletech, dovolených a mnohých akcích.

Lukáš Kainz 9. B

Láska k sportu

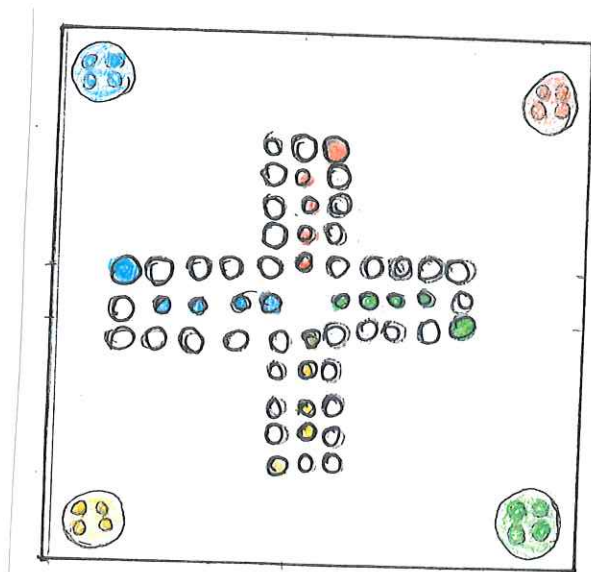
Láska k sportu je jedinečný a mocný pocit, který propojuje miliony lidí po celém světě. Je to vášně, která nás motivuje a inspiruje ke zdokonalování se, překonávání výzev a dosahování svých cílů. Sport nám poskytuje možnost vyjádřit sebe samého, objevovat naše schopnosti a projevit sílu naší vůle.

Vincent Frederic Brabec 8. B

Člověče, nezlob se

Neznámější hra na světě je zábavná i smutná. Na začátku je hra zábavná, ale po určité době, kdy se všichni vzájemně stále vyhazují, může být i smutná. Mě vždy, když tuto hru hrají, baví, i přestože se mi někdy nedaří a občas se naštvu, přesto ji mám rád. Někdy vyhraji, někdy zase prohrají, ale nezáleží na tom, kdo vyhrál, anebo prohrál, záleží jen na tom, jestli jsme se pobavili.

Jiří Kozák 6. B



Moje oblíbená hra

Moje oblíbená hra je Genshin impact. V roce 2022 jsem poprvé začala hrát Genshin impact. Je to mobilní i počítačová hra a hraju ji na telefonu. Autor je Mihoyo. Ta hra je velmi zajímavá. Je to o dvojčatech. Vybrala jsem si mladší sestru. Jmenuje se Lumine, bratr se jmenuje Aether a nejlepší partner Paimon. Dvojčata mají zlaté vlasy a oranžovo žluté oči, Paimon má bílé vlasy a černé oči. V téhle hře je sedm zemí, sedm bohů, 60 a víc postav. Jsou pětihvězdičkové a čtyřhvězdičkové. A dávají nám úkol, abychom to dokončili. Za odměnu dostaneme Mora a takový barevný kámen. S tím kámen si můžete vylosovat nové postavy a zbraně. Musíte otevřít sledovací body a sochu bohů, abyste se mohli teleportovat. Ale musíte být mentálně připraveni hrát tuto hru, protože se můžete zbláznit. A stále musíte bojovat s příšerami. Čím vyšší je úroveň vašeho dobrodružství, tím vyšší je úroveň monstra a tím vyšší je vaše obtížnost.

Kristýna Chenová 7. A

Skaut

Můj nejoblíbenější kroužek je skaut. Máme jednou týdně, každé úterý, schůzky. Na nich máme různé programy, ale nejčastěji hrajeme různé hry. Někdy něco vyrábíme, děláme zdravotvědu, pečeme, nebo vážeme uzly.

Také jezdíme na trojdenní (víkendové) akce nebo výlety. Někdy míváme i jednodenní. Výpravy máme většinou dvakrát za měsíc. V létě výpravy nemáme, ale máme letní tábor. Pro menší děti na dva, a pro větší děti na tři týdny. Máme tam i ranní, večerní a odpolední nástupy, kde musíme mít kroje.

Samozřejmě chodíme i na různé skautské akce, kde se setkáváme i s jinými skautskými oddíly, např. Mezinárodní skautské jamboree, Zimní přechod Brd nebo třeba Svojsíkův závod. Také se účastníme různých akcí, které se pořádají na spoustu svátků nebo oslav. Tam chodíme pomáhat. Skaut mě baví hlavně proto, že tam mám hodně kamarádů, přijde mi, že se spolu všichni bavíme, a to je podle mě důležité.

Kateřina Jägerová 6. B

Tanec

Můj oblíbený kroužek je tanec. Tancuji latinskoamerické a standartní tance. S tancováním jsem začala v první třídě. Tréninky mám pravidelně v úterý a čtvrtek.

Každé léto jezdím na taneční soustředění. Celý den tancujeme, máme různé soutěže nejenom v tanci, ale i švihadlohou. V této soutěži vyhrává ten, kdo vydrží nejdéle skákat bez chyby. Také máme karneval a malujeme si vlastní tričko. Tento týden si vždy užiji. Mám mnoho dobrých kamarádek, se kterými mám nezapomenutelné zážitky. Když mi bylo asi 10 let, udělala jsem si na soustředění něco s kotníkem. Nemohla jsem trénovat a moc mě to mrzelo. Musela jsem jen koukat, jak si ostatní užívají taneční lekce. Poslední dny tak utíkaly velmi pomalu.

Kdybych nechodila na tréninky, tak se strašně nudím. Bez tance bych nepřežila! Doufám, že se mi nic nestane, abych musela s tancem skončit.

Tereza Ondráčková 7. B



Motokáry

S rodinou jezdím rád na motokáry.

Každý závodník formule 1 začínal na motokárách. Motokáry se rozdělují na profesionální a amatérské. Jezdí se buď na okruzích nebo v uzavřených halách. Motokáry jsou hodně rychlé a také nebezpečné. Základem je používání bezpečnostních prvků jako jsou rukavice, helma a nehořlavá kombinéza. Motokáry mě baví, protože mám rád rychlou jízdu. Mým velkým vzorem ve formuli 1 je Fernando Alonso a i já bych se rád jednou stal závodníkem formule 1.

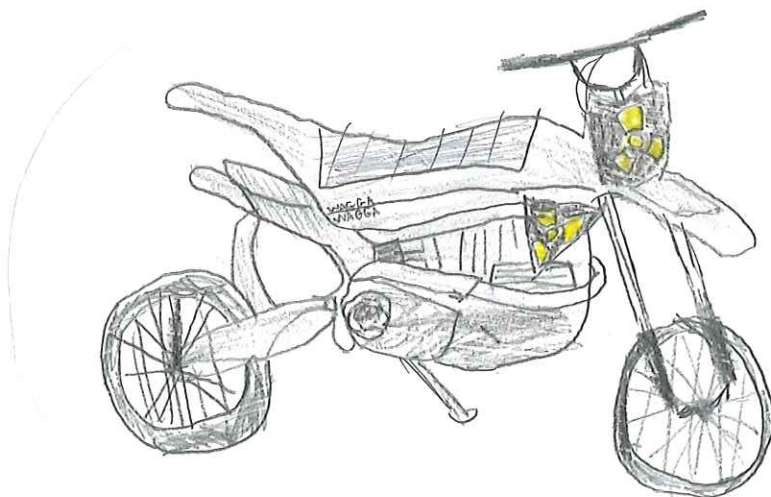
Šimon Bureš 6. A

Motocross

Motocross neboli ježdění na motorce je moje víkendová zábava, jezdím většinou na poli, ale když má táta náladu, tak vezmeme vozík a připojíme ho k autu a už stačí jen najet motorkou na vozík, což je asi nejtěžší věc v celém procesu. Když už máme naloženou motorku, můžeme vyrazit na motokrosovou trať, je to tam super, ale když prší, nebo přšelo, je to samé bláto a v blátě musím říct, že je opravdu těžké ovládat motorku.

Vždy jezdím sám, je to velká nuda jezdit sám po poli. Jezdím na motorce má, 13w a 250cca a jméno je neznámé. Na motorce jezdím od šesti let, jezdím pro zábavu. Někdy spadnu a jak se říká, člověk se chybami učí. Někdy spadnu opravdu tvrdě, že musím další víkendy opravovat plasty a shánět díly.

Petr Laštovka 7. A



Fotbal

Fotbal je moje nejoblíbenější aktivita, hraji ho od svých 4 let. Ze začátku jsem se tomu trochu bránil, ale jsem rád, že se mnou měli rodiče trpělivost, protože nyní je to pro mě náplň života a vždy když ho hraju, tak mám pocit volnosti, energie, zábavy a také se vždy odreaguju.

Z fotbalu mám nejlepší zážitky a hrozně rád vzpomínám na moje úspěchy z minulosti. Moje asi nejlepší vzpomínky jsou z reprezentace Prahy. Je to totiž krásný pocit vědět, že si mě vybrali, protože se jim zdám dobrý.

Také je skvělé si jít po škole zakopat s kamarády, kteří to zas tak neumí, a já je můžu naučit něco nového. Miluju ten pocit o zápase, když dostanu dlouhý míč po lajnové čáře a můžu neohroženě běžet dál a dál co nejrychleji, dokud se nedostanu až k brance, a můžu dát gól nebo přihrát.

Když dám vítězný gól, tak to je nepopsatelný pocit radosti. Dalo by se o tom napsat hodně věcí, ale já teď musím jít na trénink.



Matěj Fojtek 8. B

Atletika

Můj oblíbený kroužek je asi atletika. Už jsem pár kroužků vyzkoušela a tady jsem zatím zůstala nejdéle. Řekla bych, že vás to musí bavit, to jo, ale taky je to hodně o těch lidech, se kterými tam chodíte, o prostředí.

Na atletice hrajeme hry, když je teplo, tak jdeme ven běhat. Děláme štafety, házíme kriketákem, skáčíme do písku. Není to nic speciálního, ale mě to baví.



Sofie Kubičková 8. B

Moje oblíbený sporty

Vím, že tohle není úplně téma na Můj oblíbený kroužek anebo na Moje oblíbená hra, ale snad to nikomu nebude vadit. Moje dva oblíbené sporty jsou plavání a pilates. Jsou to oba dva náročné sporty a od sebe se hodně liší. Pilates je způsob, jak snížit bolest zad, posílit svaly, jak mít lepší spánek a štíhlou postavu. Abych byla upřímná, pilates je někdy fakt makačka, protože se u toho musíte soustředit hned na několik věcí: na plynulost, na přesnost, na dýchání a hlavně na střed těla (takže hlavně na břišní svaly a stehna). I když je pro mě celkem těžké se soustředit hned na několik věcí, tak mě to stejně baví a pilates dělám každý den. Prozatím dělám pilates doma, ale až bude nový školní rok, tak bych chtěla začít chodit na nějaký kroužek pilates. Plavání mě taky moc baví, ale nedělám ho tak často jako pilates. Spíš vždycky v létě, ale řekla bych, že mi docela jde, a příští školní rok mám taky v plánu chodit na plavání častěji.

Nikolina Berisha 7. A

V kroužku se učíme, pomáháme, naše zájmy a myšlenky sdílíme.

Škola, je základ, kde vědomosti čerpáme.

Škola není kroužek, kam rádi chodíme, škola je povinnost, kde se učíme,
někdy nás to baví, někdy ne, záleží na náladě.

Kroužek nám otevírá nové světy, můžeme tvořit, objevovat,
nic není nemožné, nové dovednosti spolupráce se bez omezení učíme.

V tom je škola podobná.

Když máme základy komunikace, seznámíme se lehce s kamarády,
škola utíká jako voda, než si všechno řekneme, zazvoní zvonec a školy je konec.

Anděla Doušová 8. A

Volejbal

Na volejbal chodím od začátku školního roku. Trénink probíhá 2x týdně v pondělí a ve středu. Začíná v 16:00, v pondělí končí v 18:00 a ve středu v 17:30. Probíhá to v Základní škole v Londýnské ulici.

Ze začátku tréninku se rozběháme a rozcvičíme. Po rozcvičce většinou děláme něco na kondici, jako třeba běhy, švihadlo atd. Potom se ve dvojicích rozhazujeme. Až se rozházíme, tak jdeme na podání (to mi moc nejde, ale snažím se zlepšovat). Po podání jdeme na smeče. To se dělá tak, že jeden je u sítě a ty mu nahraješ míč a on tobě zpátky a snažíš se míč dostat na druhou stranu sítě. Potom jdeme třeba hrát, pokud nás je dost, nebo když nás je málo a je nás sudý počet, tak hrajeme ve dvou. Na konci tréninku se jen protáhneme a jdeme domů.

Každý měsíc máme turnaje (vždy v sobotu). Týmů je dohromady asi osm.

Dost mě to baví, doufám, že v tom budu pokračovat.

Alexandra Hanovská 6. A

Vodič minikoní

Minikoně jsou plemeno Fallabela. Je to jedno z nejmenších plemen koní na světě. Pochází z Argentiny. Na těchto koních se nejedí, ale sportuje se s nimi. Vodič znamená, že koně po celou dobu tréninku držíte na vodítku. Může se s nimi skákat přes překážky, dělat drezúru, nacvičovat různé sestavy, anebo jen chodit na procházky.

Na minikoně chodím už tři roky, každou sobotu od tří do pěti. Trénink probíhá 3x týdně, ale já chodím jen v sobotu, protože stáj není v Praze. Je to ve vesnici Přehvozdí u Českého Brodu. Jmenuje se Jezdecká stáj Przehwozd. Jezdíme tam autem, moje mladší sestra tam chodí se mnou. Mám tam kamarádky a baví mě to. Máme trenérku, trenéra a trenérku Barču. Vždycky když přijdeme, určíme si koně, pak si vezmeme pomůcky a jdeme čistit. Jako první nandám ohlávku, vezmu si kopyťák, vyčistím kopyta, potom koně vyhřebelcuju a upletu na hřívě copánky. Počkám, až všichni budou hotoví, a vezmu si koně na vodítko. Buď jdeme na jízďárnu, nebo na procházku. Na jízďárně běháme nebo se učíme ovladatelnost. Když skončí trénink, jdeme uklidit pomůcky. Potom jdeme do učebny na prezentaci nebo nachystat koním obědy a snídane. Ve stáji je celkem 16 minikoní a 6 velkých koní, takže příprava dá celkem zabrat.

Jsem moc ráda, že trávím alespoň jeden den v týdnu na čerstvém vzduchu u koní. Je to pro mě zábava spojená s učením se něčeho užitečného.

Daniela Korani 6. A

O mém oblíbeném kroužku a co mě naučil

Už po dobu osmi let je můj oblíbený kroužek moderní gymnastika. Chodím do oddílu Královské Vinohrady a dá se říct, že je to tam můj druhý domov. Strávím tam veškerý svůj volný čas a nelituji toho. Gymnastika mě naučila pracovat na sobě, dávat si cíle, překonat bolest, prohrávat, vyhrávat a hlavně trpělivost. Všechno tohle ale taky potřebuje čas. Na

trénincích si to totiž vždy užiju a všechno mi jde. Závody už ale potřebují větší klid a sebejistotu. I přes toto všechno si závody taky užiju. Moderní gymnastika tedy zůstává a doufám, že navždy zůstane mým nejoblíbenějším sportem (kroužkem).

Karolína Mačuljanová 8. B

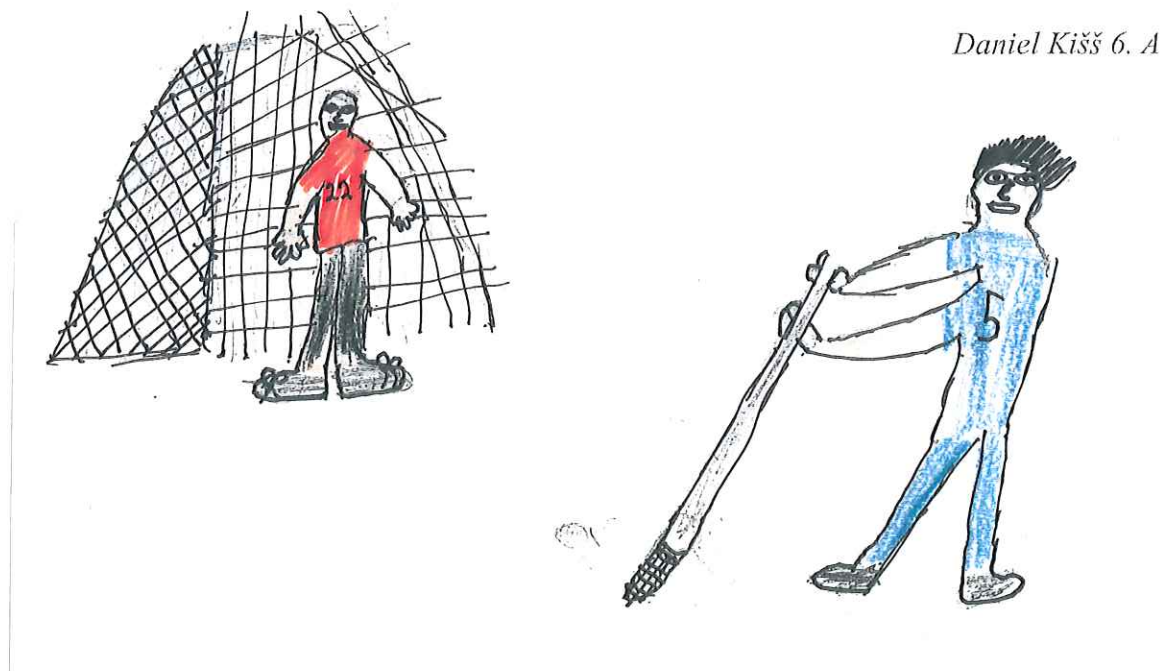


Můj nejoblíbenější kroužek – Florbal

Na florbal chodím už 2 roky, začínal jsem na Butchis, to bylo moc daleko na dojíždění, tak jsem přestoupil na SKV. Tam mě to nebavilo. Teď chodím na DDM Praha 2. Jsem tam spokojený. Máme dobrého trenéra, taky se jmenuje Dan. Hraje tam se mnou i můj spolužák a kamarád Eda.

Florbal mám jednou týdně, protože na začátku roku jsem měl ještě jeden kroužek, ale už na něj nechodím, nelíbilo se mi tam. Od začátku nového školního roku už chci chodit dvakrát v týdnu, budu to mít ve velké hale, jsem rád. V létě budu mít také florbalové soustředění.

Plánuji pokračovat i příští rok, doufám, že tam bude i Eda. Chtěl bych se ve florbalu co nejvíc zlepšit.



Daniel Kišš 6. A

Můj oblíbený kroužek

Vždycky jsem ráda tančila, takže když jsme našli ZUŠku na Paloučku, bylo to úžasné. Když jsem začala, bylo mi 8 let, bylo nás tam snad 12 možná i víc, postupně ale začali někteří odpadávat. Teď je nás 7 a 2 mají odejít. Proto se budeme možná spojovat se skupinou (mojí oblíbenou), která se jmenuje Píd'ata. Měli jsme i soustředění, nějaké soutěže, akce, i závěrečná představení, letos je to pro naši skupinu trochu jiné, protože máme předabsolventská sóla, takže je neděláme v divadle, ale jen abychom si to zkusili. Těším se na další rok kvůli Píd'atům, soustředění, akcím a absolventským solovkám s kamarády. Také jsem si letos na soustředění našla i další kamarády z jiných skupin a naučila se další dobré a husté věci dobré do chorošek. Když už jsme také byli u těch skupin, tak celkem je jich 7, a jsou to: Lišky, Veverky, Ještěrky, Píd'ata, Velbloudi (neboli Koblížci), Dřívka, Panenky a Panenská dřeva, pokud nepočítám přípravku, nejmenší a Hvězdy, které se rozpadly. Máme i úžasnou učitelku a v tuhle chvíli doděláváme sólovky a chorošku na závěrečné představení v divadle U Hasičů.

Anežka Vávrová 6. A

Můj oblíbený kroužek

Můj nejoblíbenější kroužek je Krav Maga. Je to trénink sebeobrany. Chodím na něj ve středu v 16:00 do tělocvičny na této škole.

Trenérka je přísná, ale co se dá čekat od bojového sportu. Na tréninky nechodí jenom děti z této školy, ale chodí tam i z jiných škol.

Chodím tam už dva a půl roku. Atmosféru mi zpříjemňuje spolužák, se kterým tam chodím, protože se mám s kým bavit.

Může se přihlásit na dva typy tréninků pro děti a pro dospívající. Já jsem první rok chodil do skupiny pro děti a další rok a půl chodím do skupiny pro dospívající.

Začal jsem tam chodit s kámošem, ale ten tam přestal chodit po půl roce. Když nastane čas, abych tam šel, tak se mi moc nechce, ale po pěti minutách, co tam jsem, jsem rád, že jsem tam šel.

Petr Michael Piskáček 7. B

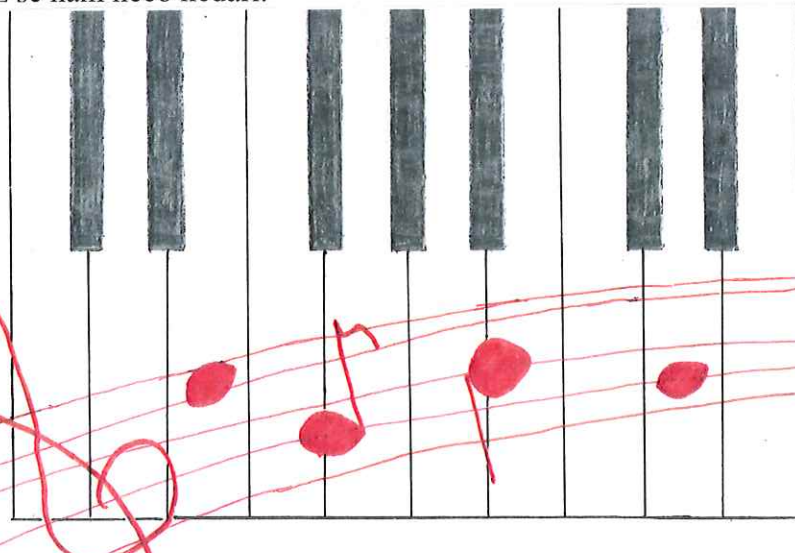
Můj oblíbený kroužek

Měla jsem možnost zkusit hodně nových kroužků. Od keramiky a flétny, přes výtvarku a jízdu na koni, až po hru na klavír. Všechny kroužky mě moc bavily, některé víc, některé méně. Je ale těžké si vybrat jeden, o kterém budu psát. Nakonec jsem si vybrala ten současný.

Kroužek hraní na klavír jsem si přála dlouho. Líbí se mi, protože mám ráda hudbu, na klavír se dá prakticky zahrát cokoli (když se to člověk samozřejmě naučí). Hra na klavír mě i většinou uklidňuje. Pokud na klavír hraju něco, co jsem si vybrala a co se mi líbí, cítím se uvolněně a svobodně. ☺

Také ale dá velkou práci se něco naučit. Klavír má 7 oktáv. Je tedy pro mě těžké se naučit všechny noty, a ještě při hře dodržovat daný rytmus. Je i těžké se k cvičení dokopat. Několikrát jsem byla vynervovaná a našťavaná z toho, že mi hraní nejde, ale moje rodina mě vždy podržela.

Chtěla bych v hraní pokračovat, abych něco dokázala a mohla být na sebe hrdá, a nejspíš by mě dřív nebo později mrzelo, že jsem skončila. Myslím, že bychom se neměli vzdávat hned, když se nám něco nedaří.



Michaela Kronová 8. B

Badminton

Můj oblíbený kroužek je badminton. Chodím na něj druhým rokem s kamarádkou a moc mě baví. Na badminton nás chodí třináct, ale většinou nás je tam okolo deseti. Nejdřív se rozehrájeme, což spočívá v tom, že si pinkáme košíček přes síť. Poté hrajeme dvojhry, takže jeden proti jednomu. Vždycky hrají proti sobě ty dvojice, které byly spolu, když se rozehrávaly. Jelikož jsou jen dva kurty, tak se tam musíme vystřídat. Ti, co už dohráli dvojhry, tak jdou hrát obíhačku. Když všichni dohrají, tak jdeme hrát to, co nám řekne trenér. Poslední dobou hrajeme například čtyřhry. Když ještě zbyde čas, tak jdeme hrát ještě obíhačku. Někdy s námi hraje i trenér. Máme vtipného trenéra, takže je vždycky sranda.

Karolína Mudrová 6. B

Moje oblíbená hra

Roblox vytvořili David Bazuky a Eric Cassel 1. září 2006. Dřív se ta hra jmenovala Dynablocks. Roblox nemá jednu hru, je platforma a vytváří ji hráči. Roblox se objevil na IOS 2012 a za dva roky na android, za tři na xbox. Roblox studio, měna a virtuální předměty Roblox studio je pískoviště, kde se vytváří hry a jiné virtuální věci. Měna robloxu je robux. Ta měna je velmi dostupná, dřív to byl tickets. Měna robloxu je robux. Nejvíce vydělávají zakladatele víc než 100000 dolarů za virtuální věci.

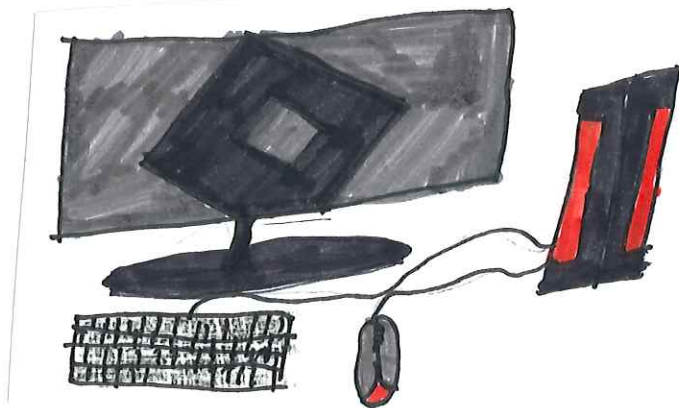
Existuje limitovaná edice, kterou můžou kupovat jen lidé, kteří mají premium statut. Ticketsy platily do roku 2016. Dřív to bylo zdarma, jednou týdně se vydávaly, ale hráči toho začali zneužívat a dělali si nové.

Hračky a virtuální kód.

Mají své figurky od roku 2017. Každá krabice má svůj kód. Dají se koupit v Americe. Na krabici je speciální kód, který musíte aktivovat na oficiálním webu, a získáte virtuální figurku. Hasbro a Roblox jsou partneři od dubna 2021. Udělali speciální edici Hasbro a tam jsou taky kódy. V době covidu byl roblox populární, lidé hráli delší dobu a přidávali se noví uživatelé.

Roblox není jenom hra, ale může učit nás i mnohé naučit.

Lev Tuzhilkin 6. A



Můj oblíbený kroužek

Můj nejoblíbenější kroužek je ten, kam chodím i se svým pejskem. Kroužek se jmenuje Práce se psem. Plemeno mého psa je pražský krysařík. Do kroužku chodí ještě další tři psi, a to francouzský buldoček, sheltie a čivava krátkosrstá.

Kroužek je vždy jednou týdně ve čtvrtek. Na podzim a v zimě jsme sudý týden chodili do tělocvičny, kde jsme trénovali psy – skákat přes překážky, slalom, atd. Lichý týden jsme měli teorii o psech, kde jsme se učili o stavbě těla a jak se psa starat. Od jara chodíme každý týden ven do parku, kde cvičíme naše psy na vystoupení. Vystoupení bude v červnu v Divadle U Hasičů, které bude společně s ostatními kroužky z DDM.

Klára Holeinová 7. A

Můj oblíbený kroužek

Dlouho jsem nemohla najít nějaký sport, který by mě bavil, pak jsem si našla volejbal. Tedy přesně beachvolleyball. Chodím tam dvakrát týdně, v pondělí a ve středu. Začala jsem tam chodit od ledna a baví mě to. Mám tam kamarády, hrajeme tam různé hry, jako například mini beach, přehazovanou a spoustu dalšího. Když přijdeme na trénink, převlečeme se v šatnách, máme je oddělené - kluci a holky. Potom jdeme na kurty a tam si chvíli povídáme s kamarády a poté nás svolají na docházku. Na docházce přečtou naše jména, a když tam jsme, tak řekneme: „Tady“. Potom si oběhneme 1-3 kolečka a uděláme si na svých kurtech rozvečku. Uděláme si atletickou abecedu a rozházíme se s míči ve dvojicích. První pravou rukou, pak levou a jdeme blíže k sobě, potom tedy prsty a bagr. Když jsme hotoví, tak trenéři zadají nějaké cvičení, soutěže a nebo hrajeme hry. Každý trénink je jiný. Na konci si řekneme body, a kdo má nejméně, hrabe písek. A to je konec tréninku. Převlékneme se v šatnách a jedu domů. Přeji, ať si najdete sport, který vás baví.

Adéla Švehlová 6. A

Emoce při tenisu

Tenis jako každý jiný sport není jen o fyzické, ale i o psychické zdatnosti.

Říká se, že tenis je z 80% o hlavě, tedy psychické zdatnosti a fyzický výkon je pouze 20%. A tak v tenisu nejen že musíte mít fyzickou, ale musíte být i psychicky silní.

Tenisté často v zápase zažívají náročné situace, kterým se anglicky říká „crunch time.“ Je to důležitý moment v zápase např.: dlouhá výměna, kdy se jeden z hráčů zlomí. Po prohraném míči zapříčiněném vlastní chybou se u mnoha hráčů objeví pocit viny, který obrátí celý zápas naruby. Je to pocit, při kterém hráč chce vyhrát a naplnit tak očekávání, ale když udělá chybu, vnímá ji jako něco špatného.

Problém, který mají talentované děti, je přestat se snažit při zápasu. Pokud se teda stane, že jste hodně talentovaný hráč a hrajete proti někomu, kdo není tak talentovaný, a začnete prohrávat, najednou si říkáte, že tak talentovaní nejste, a to přece riskovat nebudete. Radši to vzdáte a řeknete si: „Mně je to jedno, nesnažil jsem se.“ Je to strach z toho, že ztratíte to jediné, co máte, svůj talent.

Zadržovat frustraci také není dobré, protože to vede k křečovitým hraním úderu, nebo k nechuti hraní. A tak zlomení rakety se zdá jako lepší řešení než rozkopaná skříňka po zápase, nebo nadávky, zdržování, osočování, které na rozdíl od zničené rakety někomu reálně emočně ublížit může.

Emoce nás teda mohou posílit, ale také ochromit. Emocím je dobré dávat průchod, ale zároveň krotit ty nejvíce negativní. Jak jsem řekl výše: zlomená raketa ještě nikoho neurazila, ale urážka ano. Je si také důležité uvědomit, že každý z nás na kurtu děláme chyby, ale neznamenají konec světa. Tenis je tedy sport, ve kterém ti nejlepší, jsou ti psychicky nejsilnější.

Gregorio Giovanni Rosso 8. B

Můj kroužek

Rozhodla jsem se, že budu psát o taekwon-du. Taekwon-do je korejské bojové umění. Začala jsem na něj chodit, když mi bylo pět let, protože můj táta mi vždy nabízel, že bychom tam mohli zajít. On ho znal, protože na něj chodil od sedmnácti let. Později se přidala i moje sestra a chodili jsme tam všichni spolu. Když už jsem byla starší, tak jsme si tam každý našel své kamarády. Potom, když skončil táta, tak už jsme se sestrou ani nebyly na stejných pokojích, scházely jsme se jen o trénincích. Našla jsem si tam jednu z mých nejlepších kamarádek, se kterou jsem byla vždycky na pokoji, nebo když jsme jeli na závody, tak jsme tam byly vždycky spolu. Ale měla jsem tam i spoustu dalších kamarádek. Nejvíce jsem se těšila až pojedu na soustředění, protože se tam vždycky vlastně sešli všichni z celé České republiky. Dokonce jsem se pak dostala i na mistrovství České republiky a neodjela jsem s prázdnou. Díky taekwon-du jsem byla na spoustě místech, zažila hodně zážitků, našla si nové kamarády a vyhrála hodně medailí. S taekwon-dem jsem ale přestala minulý rok. V době covidu se nedalo moc dobře cvičit, tak jsem skončila. Taekwon-do mám ráda - určitě se k němu zase někdy vrátím.

Linda Janoušková 6. B

Člověče, nezlob se!

Je to má oblíbená hra, protože je velmi unikátní a vždy mě naštve. Vždy jakmile mi někdo vyhodí moji figurku před domečkem, tak z toho mám velmi agresivní pocity. Moc rád hraji Člověče, nezlob se, protože mohu naštvat ostatní protihráče stejným způsobem, jako oni můžou naštvat mě. Nejraději hraji s červenými panáčky, protože má oblíbená barva je červená. Také mám rád na Člověče, nezlob se to, že u toho nemusím přemýšlet jako například, když hraju šachy, prostě jen hodím kostkou a posunu figurku. I když hodně lidí říká, že je to relaxační a klidná hra, tak já to tak nevidím. Hra Člověče, nezlob se nám také přináší důležitou životní lekci - jak zvládat prohry. I když je to někdy velmi náročné udržet svůj vztek při této hře, tak by to měl každý umět.

Adam Mengler 8. B

Disco dance

Disco dance je moderní, převážně rychlý tanec s gymnastickými a výrazovými prvky.

Není úplně nejlehčí na fyzickou kondici, takže pokud se mu chcete věnovat závodně, je zapotřebí pravidelný trénink i několikrát týdně.

Tréninky se skládají z dlouhých rozcviček, gymnastiky i posilovacích cviků, aby byli tanečníci hbití a pružní a rychlými pohyby si při tanci neublížili.

Většina tanečníků se tomuto tanci věnuje už od přípravy. Malé děti začínají jednoduššími prvky a se zkušenostmi se jim postupně přidává obtížnost. Ale přidat se může každý v jakémkoliv věku.

V tomto sportu můžete trénovat i soutěžit v různých věkových kategoriích i obtížnostech, a to: v sólech, dvojicích, v malých skupinách i ve velkých formacích do 25 tanečnic či tanečníků, v mini (přípravce), v dětech, v juniorech, v dospělých i v seniorech. Hobby je pro úplné začátečníky a mírně pokročilé. Zkušenější soutěží základní (tzv. druhou ligu) a ti nejzkušenější porovnávají své výkony v extraligové kategorii.

Choreografie se nacvičují pro každý rok nové, u větších skupin se trénují i několik měsíců. S těmi se pak zúčastňují pohárových i postupových soutěží. Ty nejlepší pak proti sobě soutěží na mistrovstvích České republiky a někteří i v zahraničí.

Tento sport vás nejen udržuje v kondici, naučí vás kolektivní spolupráci, ale také se při něm skvěle bavíte s přáteli. Každou soutěží vás pak provází adrenalin a očekávání. Ta radost z medailí je úžasná.

V září to bude 9 let, co jsem začala tančit. Od dětství se tak protančíte až do dospělosti. A i když jste po tréninku unavení nebo vyčerpaní, jdete do toho znovu a znovu. Tanec je příjemně návykový. Jsou to pocity vyjádřené pohybem. Je to radost. Jsem ráda, že toho mohu být součástí, a neměnila bych.

Kateřina Podrazilová 7. A



Máme rádi Česko

Moje oblíbená hra je Máme rádi Česko. Tuto stolní hru, která je inspirovaná televizní soutěží, hrají doma s rodinou. V této hře proti sobě stojí 2 týmy po 2-4 soutěžících. Hra je rozdělena do několika částí, resp. jednotlivých soutěží, ve kterých týmy získávají body.

Soutěž je hádání známé osobnosti. Jeden tým si vybere kartičku, na které je 6 jmen, hodí kostkou a podle čísla hádá osobnost. Pokládá otázky, na které druhý tým odpovídá ano /ne a tím se snaží odhalit o jakou osobnost se jedná.

Soutěž hádání pojmů. V principu jde o uhodnutí co nejvíce pojmů na jedno téma (např. Vánoce). Při popisu nesmí soutěžící použít stejný kořen slova, jako je hádané slovo.

Soutěž je kreslení. Cílem soutěže je poznat z kresby 3 pojmy. Jeden hráč z týmu si vezme papír a tužku. Hodí kostkou, kde hozené číslo určí, jakou trojici pojmů bude jeho tým hádat. Hra je časově omezena.

Slepá mapa: Vezmeme si kartičku, na které je zkomolený nebo zašifrovaný název města. Ten, kdo uhádne, co to je za město, jde určit, kde leží na mapě.

Bomba: Členové týmů sedí okolo stolu, podávají si "bombu" a postupně odpovídají na otázky. Pokud odpoví soutěžící správně, předá ji sousedovi. Pokud špatně, dostává další otázku, dokud neodpoví správně. Tým, kterému bomba bouchne prohrává, a body získává druhý tým.

Finálová soutěž: Týmy postupně odpovídají na 3 otázky a svým tipem se mají co nejvíce přiblížit skutečnosti (např.: Kolik je v Česku základních škol?). Jeden tým řekne svůj tip a druhý tým odpoví, zda je to méně nebo více. Kolem točí tým, který byl blíže správné odpovědi, získané body na kole štěstí se přičtou k jejich dosavadnímu výsledku. U poslední otázky se na kolo štěstí umístí čísla 0 a 100 (0 znamená ztrátu všech bodů).

Vítězem se stává tým, který získá nejvíce bodů.

Matěj Buriánek 6. B

Pájení a vyřezávání ze dřeva

Když se nudím, tak jdu něco vyřezávat ze dřeva anebo něco pájet. Většinou na své pile dělám loga nebo něco jiného, a když pájím, tak dělám všelijaké věci, větráček nebo světýlka po celém pokoji. Vyřezávání dělá celkem velký bordel a mámu to štve, ale to mě neodradí dělat věci co mě baví. Nejhorší je pak ten bordel uklízet, protože když to neuklidím tak se to nakupí a je to hrozný. Blbě je, když se spálím o pájku nebo se říznu o pilu, protože obojí hrozně bolí. Nejlepší bylo když jsem s dědou dělali dřevěný tank, a ten mám na policice dodnes a mám to jako vzpomínku na něj.

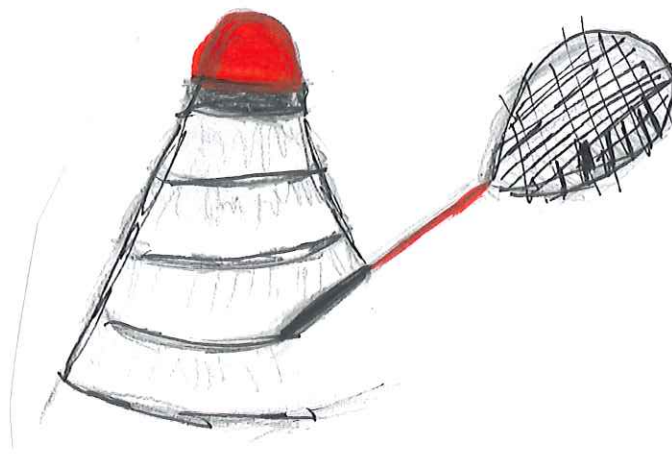
Radovan Šlehofer 7. A

Můj oblíbený kroužek

Můj oblíbený kroužek je badminton. Je to sport, kde se pobavíte, zasportujete si a vybijete si energii. Baví mě, protože je tam vždy legrace a máme super trenéra. Na badminton chodím ještě s mojí kamarádkou.

Chodí nás tam 12. Hrajeme tam buď všichni spolu, nebo jen ve 2 nebo ve 4. V průběhu hry se musíte i zamyslet nebo odhadnout, kam váš soupeř odpinkne košíček a být připraveni běžet pro něj. Z toho vyplývá, že tato hra je i o rychlosti. Hrajeme tam i různé zábavné hry. Při této hře trénujete i svůj postřeh.

Magdaléna Runtschová 6. B



Moje oblíbená hra

Moje oblíbená hra se hraje na počítači a jmenuje se minecraft a čte se to jako (majnkraft). Hraju ji už od osmi let. Hraje je i v deskové verzi, ale na počítači je lepší, protože svět, na kterém hrajete, je nekonečný. Ve hře jde o to, abyste zabil draka, a tím hru dohrajete, ale můžete pokračovat ve vašem světě. Ve hře musíte jíst a taky můžete vyrábět brnění, abyste měli větší ochranu nad životy. Ve hře jsou různé příšery, které vás můžou zabít, proto se vám hodí to brnění. Ve hře jsou tři dimenze: Země, Peklo a poslední dimenze se jmenuje Konec, kde je právě drak. Ale než se dostanete do poslední dimenze, tak musíte jít do Pekla, do kterého se dostanete speciálním portálem. V Pekle musíte získat dvě potřebné suroviny, které se jmenují Ohnivá tyč a Sauronovo oko. Ty, když získáte, vrátíte se zpět na zemi. Tam spojíte Ohnivou tyč a Sauronovo oko. Pak pomocí suroviny, která vznikla po spojení Sauronova oka a Ohnivé tyče, najdeme další speciální portál do poslední dimenze. Do portálu dáte surovinu, která vznikla po spojení Sauronova oka a Ohnivé tyče, pak skočíte do portálu, zabijete draka a dohráli jste hru.

Fabian Lébl 6. B

Můj oblíbený sport

Hodně lidí se mě ptá “Co je tvůj nejoblíbenější sport?”, složitá otázka, tak se na to jdeme kouknout. Uhádnete, který sport to je?

FOTBAL:

Nabízí jedinečné emoční napětí a dramatické okamžiky.
Vyžaduje technické dovednosti a precizní kontrolu míče.
Posiluje týmovou spolupráci a vytváří jednotu.
Vyžaduje vynikající fyzickou kondici a vytrvalost.
Fotbalová mistrovství sjednocují svět a přitahují miliardy diváků.
Fotbaloví hráči jsou vzory pro mladé lidi s vášní a odhodláním.

ŠACHY:

Šachy poskytují mentální výzvu a rozvíjejí strategické myšlení.
Šachy jsou univerzální a dostupné všem.
Šachy jsou založeny na fair play a etice.
Šachy umožňují neustálý osobní růst a trénink.
Mezinárodní soutěže v šachu přinášejí napětí a prestiž.
Šachy podporují společenskou interakci a komunitní pouta.

BASKETBAL:

Basketbal nabízí dynamiku a vzrušení s atraktivními akcemi.
Je univerzálně oblíbený a spojuje lidi po celém světě.
Vyžaduje týmovou spolupráci a strategické myšlení.
Rozvíjí technické dovednosti a koordinaci hráčů.
Je náročný na fyzickou kondici a posiluje celkové zdraví.

LAKROS:

Lacrosse nabízí rychlost a akci s napínavými momenty.
Je všestranným sportem, kombinujícím prvky hry s míčem a hokeje.
Vyžaduje týmovou spolupráci a strategické myšlení.
Je fyzicky náročný, přispívá k celkové kondici a síle hráčů.
Má historický a kulturní význam, propojuje se s tradicemi domorodých národů.
Je sportem pro všechny věkové skupiny.

Svoji odpověď pošlete dopisem na:

Hubert Kleník, 8.B

ZŠ Na Smetance

Na Smetance 1, 120 00, Praha 2

Hubert Kleník 8. B a AI

Chovatelství

Můj oblíbený kroužek je Chovatelství, který se koná v DDM na Praze 2. Chodím tam už 5 let a mám to tam moc ráda.

Když přijdeme dovnitř, je tam taková malá klubovna s šatnou a pak dveře do minizoo. Máme tam plno zvířat, i taková, která najdeme i nenajdeme v České republice. Nejsou tam ani psi, ani kočky. Jsou tam například gekoni, papoušci, želvy... Jednu želvu nám tam daroval známý herec Ondřej Vetchý. Takže želva se jmenuje Paní Vetchá.

Dále tam máme činčily, morčata, křečky, králíky a myši. S myšmi jsme párkrát zažili čmelíky. To je něco jako vši u lidí. Musíme celé terárko vyčistit, myšky musíme postříkat sprejem proti čmelíkům a není to nic jednoduchého ani zábavného. Pak tam jsou ještě hadi, pískomilové, rybičky, ještěři a takhle bych mohla pokračovat dál a dál.

Baví mě nejen to, že se můžu starat o zvířata. Vždy se dozvím něco, co jsem ještě nevěděla. A taky je tam sranda, protože jsem se skamarádila se skvělým lidma, který mám fakt ráda. Taky tam máme super vedoucí, která je moc hodná.

A nakonec bych asi řekla, že kroužek chovatelství je pro lidi, kteří mají rádi zvířata (logicky). Je tam zábava, zvířata, kamarádi a já doufám, že na tenhle kroužek budu moct chodit ještě pár let.

P.S.: Alergici, přeju hodně štěstí.

Lucie Žížková 7. B

Print (hello world)

Když jsem byl malý, chtěl jsem být hacker, ale pak jsem dozvěděl, že hacker je nebezpečný. Proč je nebezpečný? Když něco uděláš a dozví to policie, tak policie přijde za tebou. Pak jsem si myslel, že být programátorem nebo inženýrem, je podobné.

V páté třídě jsem šel na kroužek IT. Když jsem tam šel poprvé, náš učitel nám řekl, co budeme dělat a co je IT a co je Java, JavaScript, c, c++, python. Předtím jsem o tom nic nevěděl. Šel jsem s mámou koupit první počítač. Když jsem šel domů, pustil jsem počítač. Co mám teď dělat? To však všichni kluci ví. Stáhnout hry, stáhnul jsem csgo, lol.....

Jsme začali učit Java, jsme začali dělat robot, pájení a tak dále. Když na to dneska vzpomínám, to bylo hrozný, proč? Protože kvůli tomu jsem spálil ruce, bolelo to.

Teď učím C++ je to zábavní, ne že učit mě baví, C++ mě baví.

A před tím jsme učily Python. Python to je nejlepší programový jazyk na web. To print ("hello world") je z toho. Může dělat nějaký virus, hack nebo nějaký web. A Python je nejlehčí. Mám rád Python. A to je konec.

Zhou Tian Cheng 8. A

Nejoblíbenější hra

Moje nejoblíbenější hra je VALORANT. Je to animovaná multiplayer střílečka, která má super komunitu. VALORANT se poprvé na komunitním trhu objevila v roce 2020, tudíž je stará 3 roky. Vývojářská skupina se jmenuje Riot Games. Hraju jí každý den s kamarády, už asi 3 měsíce. Je to jedna z nejlepších her pro pomalé nebo slabé počítače. Má takovou slabší grafiku v hezkém slovu smyslu, a proto to je moje nejoblíbenější hra.

Adam Zavřel 6. A

Moje oblíbená hra fotbal

Fotbal je mým nejoblíbenějším sportem, protože ho hraju již od dětství, a neztrácí pro mě nic ze své kouzelné přitažlivosti ani do tohoto věku. Je to dynamická a vzrušující hra, která mě vtahuje do světa soutěže, týmové spolupráce a neuvěřitelných emocí. Na první pohled může fotbal působit jako jednoduchá hra, kdy se dva týmy snaží umístit míč do soupeřovy branky, ale pro mě je to mnohem více než to. Fotbal vyžaduje strategii, rychlost, vytrvalost a přesnost. Tato míčová hra je kombinací fyzické síly a mentálního důvtipu. Každý hráč má svou roli na hřišti, kterou musí zvládat, ale současně se musí spoléhat na ostatní členy týmu, aby bylo dosaženo úspěchu, tedy výhry spočívající v umístění více branek do soupeřovy sítě. Při sportu se všechny starosti se na chvíli vytráčí a já se plně ponořím do magie hry.

Fotbal mi také pomáhá rozvíjet různé dovednosti mimo hřiště. Učí mě týmové spolupráci, komunikaci a zodpovědnosti. Když jsem součástí týmu, musím se naučit naslouchat ostatním, sdílet nápady a spolehnout se na své spoluhráče. Fotbal mě také učí odolnosti a překonávání překážek. Nic nepřekoná ten pocit radosti a slávy, když tým, ve kterém hraji, dosáhne vítězství, nebo já dám gól. Tyto okamžiky jsou pro mě cenné a motivují mě k neustálému zlepšování ve hře. Fotbal je pro mě zábavou a ráda jej hraji s rodinou.

Tereza Tichá 6. A

Šachy jsou podle mě nejlepší hra. Potřebujete na ni mnoho mozkových buněk. Často se musí obětovat nějaká figurka (nejčastěji pinč, ale i střelec, věž, atd.), aby se mohlo vyhrát. Je to hodně emotivní hra, a přestože skoro vždycky prohrávám, baví mě to.

Rád hraju s mými kamarády, jako například s Maxmiliánem Machem. Max je už tak dobrý, že má přezdívku „Šach-Mach“. Moje oblíbená figurka je věž, protože se může pohybovat velkými i malými kroky po desce. Hraju nejen s kamarády, ale i s bratranci, se sestrou, nebo s tátou na mobilní či počítačové aplikaci Chess.com.

V mém životě jsem vyhrál kolem třiceti her. Existuje šance, že by mě mohl porazit i Daniel Brabec.

Šachy mě naučil můj děda, když jsem byl ještě malý, a dá se říci, že na desce je úplně jiný člověk. Vždycky se snažím víc a víc zlepšovat, abych ho možná jednou porazil. Myslím si, že šachy jsou nejlepší hra a můj osobně nejoblíbenější hráč je Magnus Carlsen.

Sary Bittar 7. B

Moje nejoblíbenější hra je Prší. Naučila mě ho hrát teta. Prší existuje už od roku 1884. V Prší je třicet dva karet, osm listových, osm žaludových, srdcových a kulových. V naší rodině se hraje celkem často. Moje oblíbená karta je sedmička, protože po ní si každý musí líznout dvě karty. Prší, které máme doma, je staré už čtyři roky. Jmenuje se to Prší, protože když někdo vyhraje, musí říct Prší! Někdy se u hry i pohádáme, ale je to hlavně zábava. To je vše.

Šimon Tylčer 6. B

Tanec

Když jste soutěžním tanečníkem, tak je cílem předvést co nejlépe to, co se za nějakou dobu natrénovalo. Ne, že by to byla přímo nuda, vždycky je co zlepšovat, ale když skoro každý den nacvičujete to stejné, může to začít lézt na nervy. Totiž, když necvičíte na nějakou soutěž, vypadá ta hodina úplně jinak. Já mám skoro pocit, jako bych zapomněla, jaké to je “opravdu tancovat”. Byla jsem na soutěži a poté, co jsme dotancovaly, tancovaly ostatní skupiny a my jsme na ně většinou koukaly. Je docela super koukat na ostatní týmy, je to inspirující a můžete zjistit spoustu věcí co umíte nebo naopak neumíte, zjistit, co dělají ostatní jinak než vy, co byste mohli zlepšit, může vám to koukání udělat radost nebo vás třeba i rozbřečet. Jednou jsme se rozhodly s kamarádkou jít do vedlejší místnosti si zkusit improvizaci. A prostě jsme tancovaly. Třeba hodinu jsme jen tak zkoušely to, co jsme odpozorovaly od ostatních týmů, a de fakto jsme rozšiřovaly své obzory ohledně tance. Nějakým způsobem mi to vrátilo něco, co mi dlouho chybělo, je úplně husté, když se vcítíte do hudby a nemusíte se ani zamýšlet, co vlastně děláte. Zjistila jsem, že umím víc věcí, než jsem myslela, a moc jsem si to užila. Znova mi to připomnělo, proč mám tancování tak ráda.

Ella Marie Shaw 8. B



Skaut

Můj nejoblíbenější kroužek je Skaut. Chodím do oddílu Bronco, který spadá do střediska Stopaři na Praze 8. Jsem ve skupině Vydry.

Díky skautu jsem se naučil spoustu věcí. Například různé šifry, Morseovu abecedu, následně uzly, například liščí nebo lodní uzel. Nedávno jsme se učili resuscitaci – ožívování. Občas jezdíme na výpravy a v létě na stanový tábor uprostřed přírody v jižních Čechách. Nově máme i družinové výpravy, což znamená, že každá skupina (Vydra, Kondoři a Pedalíni) pojedje někam jinam. V naší skupině (družině) je spousta fajn lidí, se kterými si rozumím.

V našem oddíle se učíme hlavně samostatnosti. Také tím, že překonáváme různé překážky a nepohodlí. Vždyť nést na zádech všechno, co budu následující 3 dny v přírodě potřebovat, je pořádná životní zkouška.



Martin Žižka 7. B

Moje kroužky

Můj první kroužek bylo taekwondo. Na tento sportovní kroužek jsem chodil se svým bratrem a s kamarády. V této době mi bylo asi sedm let. Taekwondo je bojový sport, je tam předepsané oblečení (kimono s páskem). Pásek má různé barvy, které označují úroveň nositele pásku. Na kroužek taekwonda jsem chodil asi dva a půl roku. Když jsem dosáhl žlutozeleného pásku tak jsem na kroužek přestal chodit, protože mě to postupem času omrzelo.

Protože moji rodiče chtěli, abych na nějaký kroužek chodil, musel jsem si vybrat další. Bavili mě manuální práce, ladění barev atd. A tak mi rodiče našli kroužek keramiky. Chodil jsem tam rád. Všechny mé výtvořby byly účelové. Díky tomuto kroužku jsem nemusel kupovat dárky rodině, prostě jsem jim třeba i na přání vyrobil něco z keramiky. Moje babička je má trvale vystavené na okně a byla za ně ráda. Na tento kroužek jsem chodil též zhruba dva a půl roku.

Tentokrát mě nikdo do dalšího kroužku nenutil, přece jenom jsem už byl o něco starší, a tak jsem si ho vybral sám. Našel jsem si míčové hry. Potom, co jsem na tento kroužek poprvé dorazil, jsem zjistil, že se nejedná o míčové hry, ale o volejbal. Zprva jsem byl našťvaný a na kroužek jsem moc nechtěl chodit, ale postupem času se mi to moc zalíbilo. Tento kroužek mi vydržel až dodnes a pořád mě to baví.

Tomáš Kropáček 8. A

Jedno z mých oblíbených hobby je cestování či objevování. Rád cestuji, od severních krajin, až po země na rovníku. Plutím po vodě, nebo letem ve vzduchu.

Musím říct, že zatím nejkouzelnější místa, která jsem navštívil, jsou lofoty v Norsku, Laponsko ve Finsku, Bergen v Norsku, Tyrolsko v Rakousku a mé nejoblíbenější hlavní město Oslo v Norsku.

Mám v plánu cestovat do krajin, do kterých jsem ještě nevstoupil, zatím nejvíce vzhlížím k navštívení většiny Číny, je to velmi pestrá krajina, od lidí k historii, od jídla k přírodě a měst až k jejímu jazyku.

Doufám že všichni budou mít takovou šanci, jako já, aby zažili tato krásná místa.

Kryštof Janov 8. A

Můj oblíbený kroužek

Můj oblíbený kroužek je plavání. Plavání jsem se věnovala přes 7 let. Byl to nejlepší sport, co jsem kdy začala dělat. Začala jsem ho dělat v 5 letech, takže proto ten sport mám opravdu ráda. Bohužel jsem s ním musela kvůli zdravotním problémům skončit a moc mě to mrzí.

Když jsem ještě plavala, tak jsem říkala, že mě to nebaví a že se mi nechce na trénink, a občas nějaká ta výmluva byla. Ale až teď mi došlo, že mi to opravdu chybí.

Měla jsem tam nejlepší lidi, na které jsem se mohla spolehnout. Když jsme byli na závodech, tak to byl můj druhý domov. Mám tam tolik vzpomínek, na které nikdy nezapomenu. Minulý rok jsem ještě zkoušela plavat a chtěla jsem přestoupit i do jiného klubu. V plavání se totiž známe všichni i mezi kluby, ale i když je tam rivalita, bavíme se všichni mezi sebou, a tak si myslím, že to má být. Šla jsem to tedy ještě zkusit, ale bohužel ve vodě jsem byla přesně deset minut a zase se mi objevily problémy s ušima. Chtěla jsem to zkusit, protože jsem se mohla kvalifikovat i na Olympiádu dětí a mládeže, časy jsem na to měla vyplavané, ale prostě už to nešlo. Bolest uší byla tak velká, že jsem musela skončit.

Mívala jsem tréninky každý den dvoufázově, to znamená ráno a odpoledne. Tréninky v sobotu byly dobrovolné, ale také jsme na ně občas zašla, takže jsem trénovala opravdu hodně a neustále. Dokonce jsem si vyplavala i Mistrovství ČR v dálkovém plavání na 3 km, což byl pro mě velký úspěch. V dálkovém plavání na volné vodě jsem plavala 3 km nebo 5 km. Některé závody jsem i vyhrávala. Bylo to dobré, protože jsem tam také měla velkou plaveckou motivaci v ostatní plavcích, kteří se mnou dálky plavali. Bohužel toto vše skončilo s mými zdravotními problémy. Je mi to líto a občas se zajdu na kamarády, kteří stále plavou, podívat a dáme spolu pokec.

Dodnes je tam moc dobrá parta skvělých lidiček.

Lucie Chárová 7. B

Nextyle

V září jsem začala chodit na kroužek street tance. Jmenuje se to SC Nextyle a náš tým se jmenuje dead batteries (mrtvé baterky). S holkama z našeho týmu jsme vyhráli titul mistři ČR a SK. Na každé soutěži jsme se zatím umístili. Vyhráli jsme tři zlaté, jednu stříbrnou a bronzovou. Teď nás bude čekat poslední soutěž, ale jestli budeme první, tak jedeme do Maďarska. Musím říct, že na pódiu nemám stres, ale vyhlášení je tak stresující, že bych z toho omdlela. No každopádně naše trenérky jsou moc hodné a holky také. Chtěla bych tam chodit i příští rok, ale nevím, protože nás budou třídit, protože je nás hodně v Nextylu. Snad nás, ale nechají hodně pospolu.

Rozálie Magdalena Víchová 8. A

Moje oblíbená aktivita

Moje oblíbená aktivita je hraní si se zvířaty. Baví mě si s nimi různě hrát a trénovat je. Konkrétně se doma věnuji mému potkanovi Remymu, myšce Pusince a sestřinu králíkovi Křupce a pískomilům Rohlíčkovi a Pipovi.

Ráda si s Remym hraju tak, že s ním zkouším otočky, šplhání na různá vyšší místa a poslouchání na jméno. Na jméno i po roce, co ho máme, neslyší.

S Pusinkou trávím čas tak, že jí vyrobím prolézačku, občas jí tam přidám nějakou překážku.

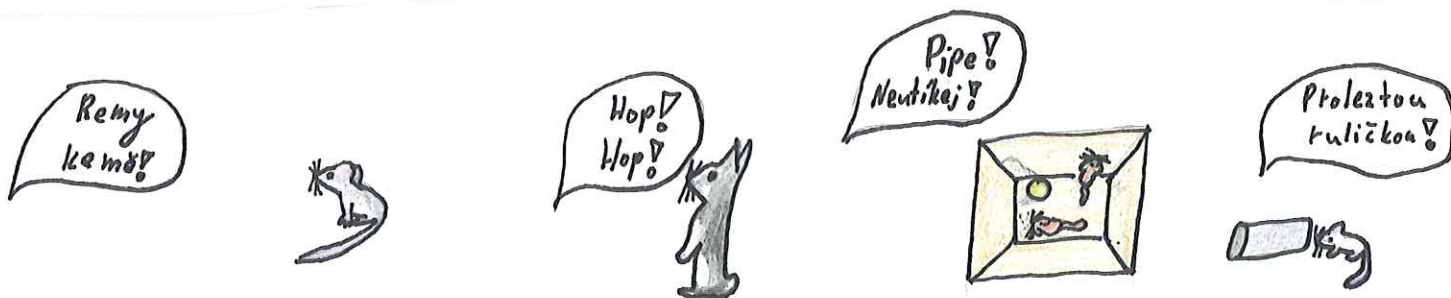
S Křupkou občas zkouším otočky, ale také skákání do výšky. Skákání do výšky trénujeme jen, když se jí chce, protože je těžké ji najít, když běhá po bytě. Dříve jsem s ní hrála naši vymyšlenou hru Křup na pinzetu.

Při hraní s Rohlíčkem a Pipem musím dávat pozor, aby neutekli, protože se špatně chytají. Většinou je s mou sestrou dáme do staré krabice a tam si různě pobíhají a snaží se utéct.

Ráda a často se do hraní zapojuje i moje starší sestra. Je to velká legrace, když zvířata dělají neobvyklé věci.

Nevím, jestli se to dá brát jako moje oblíbená hra, ale hodně mě to baví a ráda se tomu věnuji.

Eliška Morávková 7. B



Můj oblíbený kroužek

Za těch cca 8 let co dělám nějaké kroužky, jsem jich vystřídala mraky. K některým jsem se vracela, k některým zase ne. Chodila jsem na malování, atletiku, lezení, aikido, volejbal, znovu na malování a znovu na lezení. V téhle době aktivně lezu už 4 roky (teď to bude 5 let).

K lezení jsem se vždycky vrátila. Je jedno jak daleko jsem se od něj dostala, vždycky jsem si našla cestu zpátky. Je to sport, ve kterém jsem se našla a který mi dělá radost. Zatím lezu jen v hale, ale směřuju to na skály (někdy v budoucnu). Na tomhle kroužku se mi líbí atmosféra. Třeba, když lezu na boulderu (krátké cesty bez jištění) a nevím jak do dalšího kroku, úplně cizí lidé mi ochotně poradí, nebo poukážou na stup který jsem přehlédla, anebo když vylezu těžší cestu, tak mi prostě řeknou: „Dobře ty.“ A to jsem je vážně nikdy neviděla. Líbí se mi lézt hodně vysoko, a když lezu s hlavou dolů, je to pro mě super zážitek. Asi bych tedy řekla, že mým oblíbeným kroužkem je lezení.



Adéla Příbrská 8. B

Mažoretky

Vždy jsem obdivovala děvčata, která cvičí mažoretky. Líbil se mi jejich úbor, účesy, ale zejména to, jak dokázala točit hůlkami, nadhazovat je do výšky a zase je chytit, aniž by jim spadly. Zjistila jsem, že kroužek mažoretek je v DDM Praha 2. Sdělila jsem mamince, že bych chtěla zkusit cvičit s mažoretkami. Nejprve jsem na internetu zjistila, jak často děvčata cvičí a trénují, zda bych mohla kroužek navštěvovat s ohledem na vyučování a další mimoškolní aktivity. Kroužek se konal ve středu a v pátek. S maminkou jsme se do DDM vypravily, představila jsem se a byla jsem přijata mezi děvčata, a to hned do skupiny pokročilých. Vždy jsem se těšila na tréninky, vzhledem k omezenému pohybu při covidu soutěže začaly probíhat až po uvolnění opatření. Do kroužku mažoretek chodím již čtvrtým rokem. Účastnily jsme se mnoha soutěží, často jsme získaly zlaté medaile, obsazovaly jsme vesměs přední pozice. V letošním roce jsme se probojovaly až na mistrovství České republiky, soutěž se konala v Hradci Králové.

Těším se na další soutěže, neboť se přitom podíváme na různá místa. Tomu, kdo má rád pohyb, mohu kroužek mažoretek jednoznačně doporučit.

Silvia Torrente 6. A

Moje oblíbená hra

Jako moji oblíbenou hru jsem vybral „Člověče, nezlob se“, protože se nikdo nesmí zlobit.

Tuto hru hrajeme podle pravidel od mého dědečka. Vysvětlím je.

Na přípravu potřebujete hrací plán o 40 políčkách v „kruhu“. Hrají 4 hráči a každý potřebuje 4 figurky stejné barvy. Figurky rozmístíte do políček stejné barvy na okraji hracího plánu. Připravíme si ještě hrací kostku.

Začíná se vržením kostky. První hraje nejmladší hráč. Střídá se podle hodinových ručiček. Když na kostce padne číslo 6, musí se nasadit 1 figurka a hráč hází ještě, dokud nehodí menší číslo (1, 2, 3, 4, 5). Pokud hráč nemá žádné figurky v polích na kraji hracího plánu nasazovat nemusí. Pokud hráč hodí číslo, a tak může vyhodit figurku jiného hráče, musí to udělat, i když má i jinou figurku. Pravidlo s nasazením má větší váhu! Hráč nemůže vyhodit svou figurku.

Cíl hry je se co nejrychleji dostat do domečku (4 pole po 1 kole), aniž by vás někdo vyhodil.

Lukáš Urbánek 6.B

Můj oblíbený kroužek

Můj oblíbený kroužek je tancování. Vždycky jsem milovala tancovat. Začala jsem tancovat asi tak ve 3-4 letech. Za těch 7-8 let jsem tancovala tyhle 4 styly: balet, street dance, litedance a contemporary. Balet a contemporary mám nejraději. Je mi líto, že když jsem chodila na balet, nejezdila jsem na soutěže. Ale to je teď jedno. Teď teda tančím contemporary, mám moc hodnou (no spíš někdy), milou a šikovnou trenérku a jezdím na soutěže! Ale příští školní rok, až mi bude 12, začnu chodit do juniorek (pokud se tam dostanu), a moc doufám že ano. Soutěže mám moc ráda, mám z nich moc zážitků, ale někdy jsou soutěže stresující, protože na většinu z nich musíš vstávat brzy a můžeš si udělat nějaký úraz, když neuděláš nějaký trik správně (třeba hvězda, přemet atd.). Zatím jsme s mým týmem za tenhle školní rok měli 1. místo 2x a 2. místo 3x. Další soutěž bude tenhle pátek (26.5.) takže nám držte prosím palce, bude to MČR! Doufám, že budeme první, to bych byla moc šťastná. :)

Natália Sojaková 6. B



Oblíbená hra

Moje oblíbená hra je Star Rail - galaktická dobrodružná hra na hrdiny vyvinutá společností Mihayou, odpovídající platformám Android, iOS a Windows a oficiálně provozovaná 26. dubna 2023. Jedná se o čtvrté pokračování série Honkai, které zdědí herní systém předchozí hry "Honkai 3" a "Genshin" a vylepšuje ho, protože nastavení spiknutí přijímá nastavení paralelního vesmíru, kromě použití nových postav je v "Honkai 3" mnoho postav, které mohou používat různé světy stejného jména, takže pokud jde o hlasové herce, jeho čínské a japonské hlasové části jsou dabovány původním obsazením.

Star Rail je pomocí tahových strategických her a vývojové hry hráči sledují hlavní hru na různá místa, každá úroveň má různé truhly s pokladem, dešifrování mechanismů a vedlejší úkoly atd. A získané zdroje a peníze mohou být použity k posílení postav a nákupu předmětů. Hráči mohou získat předměty v průzkumu a většina silných předmětů je získána tažením karet. Jak příběh postupuje, některé postavy se připojí k hráčovu týmu, zatímco silné postavy budou muset vytáhnout karty, aby je získaly. Hra má systém staminy, určité úrovně vyžadují vytrvalost pro vstup a je zde denní design mise. Režim bitvy je tahový a hráči mohou do každého kola poslat čtyři postavy.

Frantisek Döme 9. A

Kroužek nebo život

Myslím, že kdybych měla psát na toto téma, tak bych to úplně nesplnila. Protože já svůj „kroužek“ už tak neberu. Beru to jako součást života. Kdybych nemohla tančit, tak bych nemohla ani žít. Už od malička se zamýšlím nad tím, proč je koloběh života. Vstát, jít do školy nebo práce, vrátit se, jít spát a mezitím nic nedělat, maximálně jíst. :) A žít takovým způsobem mi připadá moc nudný, a právě proto jsem se jako malá nad tím zamyslela. Mít nudu v životě, tak to ne. Prostě si potřebuju život ozvláštnit. A na to je tu pro mě TANEC. Tanec dělám tak často, že už se tomu ani kroužek říkat nedá. Tak taky vznikl můj nadpis Kroužek nebo život. Tancuji už sedm let a nikdy mě to neomrzelo. I když mám tréninků hodně, tak to pořád miluju. Vždycky se říkalo, že ze sportu jsou nejlepší zážitky, to můžu potvrdit. Tak všem doporučuju, najděte si sport, který vám ozvláštní koloběh života.

Amelia Tröster 7. B

Můj oblíbený kroužek

Můj oblíbený kroužek? Mám ráda hodně věcí, ale nejvíc mě baví přehazka a volejbal. Proč mě to baví? Protože je to sportovní hra, kde se pořád pohybuješ, musíš chytat, nahrávat, házet a blokovat míč. No a jasný, že soupeřit je taky dobře pocít, ale ne, když prohráváš.

Těším se na turnaj v přehazovaný, snad to vyhrajam a naše škola na nás bude pyšná .

Sofia Puliska 8. A

Slime rancher (hra na počítači)

Jste tisíc světelných let od Země na cizí planetě, kde žijí roztomilí tvorové ze slizu. Vaše postava se jmenuje Beatrix. V ruce máte takovej „vysavač“, který jde použít na uskladňování slizáků nebo většiny věcí, co najdete na průzkumech mapy ale nemá to neomezenou kapacitu.

Pracujete na ranči se slizákama a musíte se o ně starat (dávat jim jídlo atd., záleží na druhu, protože někteří nesnášejí světlo nebo potřebují být ve vodě...). Když jim dáte najíst, tak z nich vypadne takovej bobek v barvě druhu (když jim dáte oblíbené jídlo, tak dva), který můžete prodat (zní to divně, ale není to nechutný, ta hra je prostě trochu divná, když se nad tím popřemýšlí). Když toho prodáte moc, tak začne cena toho druhu klesat, takže se vyplatí mít více druhů.

Taky se vyplatí prozkoumávat, protože na mapě se schovávají takoví velcí slizáci, které nemůžete sebrat, jen je můžete nakrmit, a když je nakrmíte dostatečně, tak vybuchnou a dostanete klíč, kterým si můžete odemknout více oblastí.

V jiných místech se můžou najít vzácnější a dražší slizáci. Můžete i zkombinovat dva druhy, ale pozor, ať nezkombinujete víc, protože by se z něj stal speciální druh, který by se množil tím, že by měnil ostatní.

Jejich slabina je voda, ale tu odemknete, až trochu později, takže buďte opatrní.

Table hra má i druhý díl, a kdybych to měla všechno popisovat, tak toho bude fakt hodně, ale jestli si hru chcete koupit, tak přeju hodně štěstí a šťastné farmaření.

Eliška Ješátková 7. A

Rugby (ragby)

Mojí oblíbenou hrou je rugby, na který už chodím cca dva roky. Hodně lidí si myslí, že rugby je drsný sport, ale když se to umí a máte helmu a chrániče na zuby, zpravidla každý trénink i zápas přežijete ve zdraví.

Informace:

Rugby hraju za Slavii, kde mám vždy v úterý a ve čtvrtek tréninky od 17:30 do 19:00. Taky máme každý víkend turnaje na různých hřištích ostatních týmů, kde se vždy hrají 3 zápasy, ale pak je tu jeden velký turnaj jménem PYRF (Prague Youth Rugby Festival), kde jsou týmy z různých národů. Hraje se pět zápasů ze skupiny, a pak pokud postoupíme, hraje se čtvrtfinále, semifinále a finále.

Pravidla:

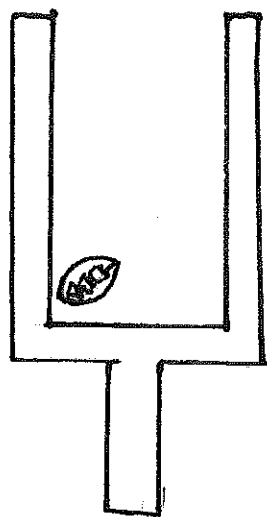
Rugby má hodně složitých pravidel, takže vypíšu jen ta základní, abyste to nečetli moc dlouho (jo a taky se mi to nechce všechno vypisovat):

- rugby se hraje se šišatým míčem zvaným “šiška”

- nesmí se přihrávat dopředu (to znamená, že vám šiška nesmí taky vypadnout z ruky dopředu), ale kopat dopředu se může
- když někoho chcete složit na zem, říká se tomu “skládka” a skládat se může od pasu dolů
- skóruje se tak, že doběhnete do pětkoviště, kde položíte míč na zem a přičte se vám pět bodů, potom se ještě kope na “háčko” (brankoviště) a po proměněném kopu se přičtou další dva body vašemu týmu
- nemůže se kopat do hráčů
- když hráč vlez do autu, tak se háže z autu
- po přihrávce dopředu se dělá „mlýn“, a to znamená, že asi osm hráčů se tlačí proti sobě a pod nimi je míč, který se pak na jednu stranu vykutálí, a kdokoliv ho může sebrat
- když nějaký tým skóruje, druhý tým potom rozehraje výkopem

Toto byla základní pravidla rugby (snad se to dalo pochopit). Rugby mě fakt moc baví a doufám, že se v něm budu stále zlepšovat.

RUGBY ZDAR !!!



Vojtěch Rosák 6. B

One - armed cook

V této hře nebudete zabíjet monstra ani prozkoumávat svět, budete, jak název napovídá, vařit. Vařit, ale s jednou rukou. Hra má horší ovládání pro ztížení. Ve hře je pět základních map - burgery, hotdogy, pizza, mexická restaurace a kuřecí nuggetky.

Musíte krájet, opékat, kupovat nové ingredience, k tomu máte určitý čas na objednávky zákazníků, kteří pokud nestihnou včas odevzdat, odejdou a zhorší se vám hodnocení.

Ve hře jsou i otravné krysy, které vám jídlo kradou. Hru dokončíte tím že za daný čas vyděláte daný počet peněz a budete mít dobré hodnocení. Hra se dá hrát s kamarády a určitě se u ní pobavíte, pokud vám ale nebude vyhovovat, radil bych spíše jít na nějakou procházku nebo se projet na kole.

Jáchym Šorm 7.A

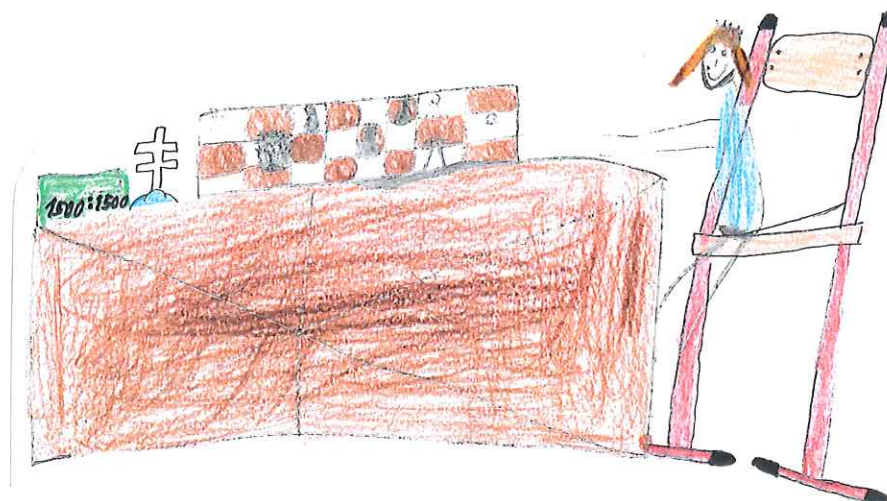
Moje oblíbená hra

Mojí oblíbenou hrou jsou šachy, které se nazývají také královskou hrou. U nás ve škole je šachový kroužek. Chodím tam s bratry každou středu a pátek.

Ve středu jsme rozdělení na dvě skupiny. Řešíme různé šachové úlohy, trénujeme a ke konci si zahrajeme. V pátek se pouze hraje a výsledky se započítávají do turnaje. Kroužek se koná hlavně v kuchyňce, ale například, když je kuchyňka zavřená, tak jdeme do nějaké třídy. Někdy se konají i celodenní turnaje, například v hotelu, nebo v jiné škole. Sice mi šachy nejdou až tak dobře, ale já je hlavně hraju pro zábavu, a protože mě to baví. Ostatní, co na kroužek chodí, jsou moc fajn. Kroužek se koná i další dny, například ve čtvrtek, ale já a moji dva bratři ho navštěvujeme jen ve středu a v pátek.

Dříve jsem hrával šachy s tátou, bratry nebo i s dědou. Teď jsem rád, že mám příležitost si zahrát se spoustou kluků a holek. Šachy mě baví a musím poděkovat tomu, kdo šachy vymyslel.

Matěj Rosák 7. B



Můj oblíbený kroužek

Můj oblíbený kroužek, respektive sport, byla od první třídy atletika. Bavilo mě na ní, že si člověk zlepší kondici a zároveň je to zábava. A i přestože moje výsledky nikdy nebyly úplně vrcholové, tak jsem na tom poměrně slušně.

Atletiku bych třeba osobně doporučil každému, kdo nemá co dělat a nemá problém se občas trochu zapotit.

Štěpán Kimla 9. B

Minecraft - hra

Hra Minecraft byla vytvořena roku 2009 švédským vývojářem Markusem Perssonem s přezdívkou Notch. Tato hra je psaná programovacím jazykem Java. První studio, co vyvíjelo Minecraft, se jmenovalo Mojang Studios, ale firma Microsoft odkoupila Mojang Studio za 2,3 miliard dolarů. Minecraft též drží světový rekord za nejvíce prodaných kopií, je jich více než 238 milionů. Já Minecraft hraju od roku 2018 neboli od mých 7 let. Ve hře Minecraft je spousta módů a verzí. Základní herní mód je hra o přežití, v ní máte za úkol zabít draka v říši konce. Ovšem, pokud by vás to nebavilo, můžete si ve hře povolit cheaty nebo zapnout tvořivou hru, ve které máte neomezený počet bloků na stavění a jste nesmrtelní, tento mód je dobrý si zapnout, když chcete něco stavět a nechcete shánět složité materiály. Pak máte v Minecraftu multiplayer a v něm můžete hrát Minecraft i s ostatními lidmi, vytvoříte si server a můžete hrát se svými kamarády. Hra Minecraft je celkem dobrá, ale je trochu moc drahá, asi tak za 800 Kč, já jsem Minecraft začal hrát, protože mě v každých hrách bavilo stavění a přežívání.

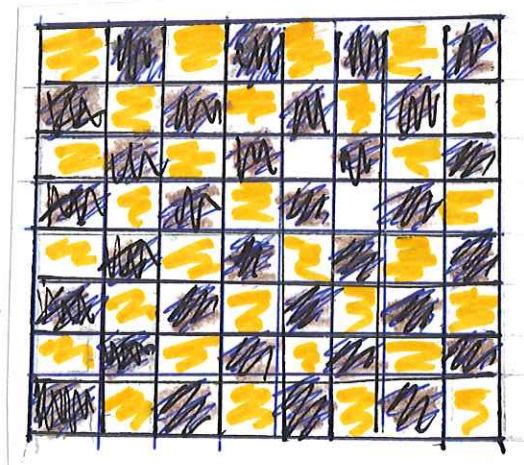
Adam Votruba 6. A

Šachy

Šachy jsou komplexní a logickou hrou známou skoro po celém světě. O šachách jsem se poprvé dozvěděl na chalupě u kamaráda, když mi bylo 8. Naučil mě pravidla a já jsem je v mžiku pochopil. Zahráli jsme si pár her a samozřejmě jsem pokaždé prohrál, ale stejně mě bavily. Šachům jsem se začal více věnovat před rokem, když byl nově otevřen ve škole šachový kroužek. Řekl jsem si, že se na kroužek přihlásím. Udivilo mě, když na kroužku byly poměrně mladší děti než jsem já a stejně mě někdy porazily. Tam jsem si uvědomil, že šachy jsou mnohem komplikovanější, než jsem si myslel. O měsíc později jsem šel na můj první šachový turnaj pro mládež, na kterém jsem potom později byl ještě 3 krát, všechny byly velice náročné.

Šachy mě baví dodnes a hraju je skoro každý den, třeba i na mobilu. Určitě bych je doporučil každému alespoň zkusit.

Dovber Šmuel Jerolim 7. A



Operace noční můra

Západní tábor Phoenix byl napaden nepřátelskými jednotkami. Jsou tu tři rukojmí. Úkol je jasný. Eskortovat rukojmí na bezpečnou oblast a neutrpět žádné ztráty. Brodíme se kapradím. Já (Charlie), Echo a Bravo. Alpha našeho klanu už je na skále připravený s odstřelovačkou kdykoliv a jakkoliv zasáhnout. Procházíme se temným a hlubokým lesem. Šumivým zvukem najednou z vysílačky slyšíme Alphu: „Okolo budovy je osm lehce ozbrojených. Ale na okně baráku je jeden těžce ozbrojený. Přímě naproti hlavnímu příjezdu. Dům jinak vypadá čistý.“

„Rozumím,“ odpovídá Echo. Jsme u tábora. V tu chvíli velká rána! „Alpho? Tos byl ty? Je tam někdo?“ V tu chvíli si uvědomujeme, že se stalo to, čeho jsme se všichni obávali. Náš hlavní support padnul. Jakožto primární útočník tím pádem přebírám vedení, ale také zodpovědnost za celý klan. Srdce mi buší a nevím co dělat. Tvrdohlavý Bravo, který je plný stresu a adrenalinu, mě a Echa strčí na hlavní plac plný nepřátel a křičí: „Utíkejte! Já se o ty zmetky postarám!“ Nepřátelé o nás hned vědí a Bravo plný strachu, ale zároveň s hysterickým smíchem, kropí nepřítele těžkým kulometem. Já a Echo se co nejrychleji plazíme podél nízké betonové zábrany. Jsme se až u baráku, u kterého nikdo není. „Vypadá to, že Bravo všechny zaujal,“ povídá Echo se sarkastickým posměškem. Bravo celý plac vyčistil bez jediného škrábnutí. Jenže v tu chvíli mu hlavou letí náboj. Smích Echa přechází a mění se v agresi. Z okna, ve kterém stojí tlustý jaggernaut s kulometem se ozývá: „Máte po výhře! Posily jsou na cestě!“ V tom Echo bere mobilní rádio a požaduje pozemní podporu. Bez odpovědi... Echo, který je zcela na dně a plný vzteku, běží pod okno a začíná střílet, dokud mu nedochází zásobník. Vzpomněl si, že má v kapse granát. Odjistí ho a hází přímo do okna. Povídá, ať jdu pro rukojmí. Prý ohlídá spodek a zajistí, že se dovnitř nikdo nedostane. Běžím nahoru bez jakéhokoliv váhání a hlavou se mi honí jedině: Vrátit se domů! Stojím přede dveřmi od místnosti, kde se podle všeho mají nacházet rukojmí. S posledním nádechem vykopávám dveře a vbíhám do místnosti. V tu chvíli mi nepřítel vykopne z ruky pušku a ožene se po mně nožem. Uhnu mu jen taktak a vyběhnu na něj s nožem za zády. Když se otočí, vši silou mě kopne do břicha a strhne na zem. Pomalu vytáhne svůj Glock a namíří mi jím přímo na hlavu. S úsměvem se mě zeptá: „Poslední slova?“ V tu chvíli se zezadu ozve: „Za tebou“. Slyším výstřel a ztuhlý nepřítel padá na zem. Za padlým nepřítelem vidím neznámého spojence s pistolí v ruce. Pousmál se a řekl: „Žádní rukojmí. Celé to byla jen past.“ Když se podívám z okna, jsou tam naše jednotky. Scházíme dolů, ale Echo nikde. Volám mu a jen slyším: „No, kde jseš? Už jsem ti tu objednal párek v rohlíku. Je tu i Bravo a Alpha.“

Asi si teď říkáte, co je to za akční filmový příběh. Ale tohle je skutečnost. Teda tak nějak. To co vám tu vyprávím, je jedna z těch nejlepších airsoftových akcí, na jaké jsem kdy byl. Airsoft je vojenský sport, kde se hrají různé vojenské operace na hřištích určených přímo pro tento sport. A jak vám asi došlo, s reálnými zbraněmi se nehraje. Náboje jsou jen plastové kuličky. I těmi to taky někdy sakra bolí...

Filip Vlastník 9. B

Moje oblíbená hra

Moje oblíbená hra jsou šachy. Nejraději hraju proti mému tátovi a proti Adamovi. Moje oblíbená figurka je střelec. Když hraju proti Adamovi, tak mě Sary Bittar povzbuzuje, tak že mi říká Maxmilián Šach. S tátou hraju šachy večer a se chlazeným čajem z Alberta. O přestávkách hrajeme s Markem šachy proti počítači. Můj oblíbený šachista byl Emory Tate, protože byl dobrý. Někdy když se doma nudím, naučím se nové zahájení. Mám rád šachy, protože zlepšují moje logické myšlení. Vždy když někam cestuju vezmu si s sebou šachy.

Maxmilián Mach 7. B



Můj oblíbený kroužek

Dneska vám povím o mém oblíbeném kroužku, tento kroužek, ze kterého jsem si udělal později i svůj hlavní sport, se jmenuje kung-fu. Vlastně ho musím představit, je to bojový sport pocházející z Číny a má spousty stylů a forem, já konkrétně dělám styl severní. Rozdíl mezi stylem severním a jižním je takový, že v severním stylu se víc skáče a pohybujete se a využíváte hodně prostoru kolem sebe, za to jižní styl je výrazně na menším prostoru a používají se pevnější postoje. Tyto styly se odvíjejí od toho, že na severu Číny jsou pláň a na jihu spíše jezera. V kung fu se pořádají i soutěže, jak v sestavách (wushu), tak v kontaktním kung-fu jménem Sanda, je to něco jako kickbox.

Už tam chodím přibližně deset let, ještě mě to neomrzelo a pořád se mám co učit. Na moji první hodinu mě odvezl táta přímo ze školky, nejdříve jsem se trochu bál, ale po pár hodinách mě to chytlo. Ke kung-fu jsem se dostal skrz filmy o bojových uměních, můj nejoblíbenější byl „36. komnata Shaolinu“. Učí mě mistr, který pochází z Číny, už ho vlastně znám víc než půlku mého života. Spolu s ním mě učí jeho otec, uznávaný velmistr a spolu s nimi tu je i matka mého mistra, takzvaně paní mistrová. A dokonce v naší tělocvičně visí i obraz mistrova děda, také to byl mistr.

Mohl bych o kung-fu a o svých zážitcích z něj mluvit hodiny proto, kdybyste si o tom chtěl někdo něco zjistit a nebo se něco dozvědět, neváhejte se zeptat, budu v 9. B.

Jáchym Kmoch 9. B

Šachy a jejich názvy v ruštině

Začnu s tím, že názvy figurín šachů jsou v různých zemích různé. Ale celkem jsou na polovinu z Východu. Povím Vám o tom, jak jsem se naučil hrát šachy.

Vrátíme se o několik let zpátky. Asi o 7 let, kdy mi bylo 7 let, za stadionem Sparty bylo ruské středisko kultury.

Do něho jsem začal chodit na kroužek v ruštině, ale po 3 letech jsem skončil, protože mě to přestalo bavit, ale stejně jsem se stihl zúčastnit tří turnajů a vyhrát dva ze tří. Ted' Vám povím o názvech, budu Vám jmenovat názvy v ruštině, potom Vám to přeložím a řeknu, jak fungují.

Пешка – pěšec, je jich 8 a mohou chodit jen o jedno políčko, ale od začátku mohou jít o dvě políčka, mohou sníst jinou figuru na šikmo o jedno pole, v okamžiku kdy dojdou do konce desky, mohou se stát jakoukoliv jinou figurou.

Конь – jezdec, může chodit ruským písmenem r – g do různých stran, také mohou jít jen do písmeny g.

Слон/офицер – střelec, může chodit do různých stran, ale jen na šikmo, jít také může jen na šikmo.

Ладья – věž, chodí po celé desce, ale jen do stran, dolu, vpřed, nalevo a napravo, jít může jen taky do stran.

Ферзь – dáma, je to nejsilnější figura, může chodit kam chce, do stran a na šikmo, je to jedno, jak chodí.

Король – král může chodit jen o jedno políčko do stran, ale když ho někdo napadne, musí uhnout, protože je to šach a mat je v momentě, kdy král nemá kam uhnout, z toho pochází ruský název šachů – šachmaty, což znamená šach a mat.

Doufám, že se tenhle výklad líbil a že jste si z toho něco vzali.

Ernest Akhmetshin 8. A

Fotbal je život

Fotbal už hraju 8 let a rozhodně ho hrát nepřestanu. Fotbal hraju každý den sám nebo s kamarády. Jako malý jsem fotbal hodně uměl, ale musel jsem skončit kvůli zdravotním problémům.

Když jsem zase začal po dlouhé době hrát, byl to nádherný pocit. Zase jsem se musel dostat do formy. Bylo to náročné, ale stálo to za to, protože jsem se začal zlepšovat a byl jsem lepší a lepší.

Nabral jsem formu a dával gól za gólem. A ted' hraju nejlépe, co jsem kdy hrál. A doufám, že budu hrát ještě lépe. I když hraju fotbal tak dlouho, vždy před každým zápasem jsem nervózní, skončí to teprve, když vstoupím na hřiště.

Christian Adeleke Olusoga 8. A

Moje oblíbená hra

Fotbal je hra, kterou hrají téměř celý život. Když jsem byl 1 den před svými prvními narozeninami, udělal jsem první krůčky a po 7 měsících jsem už kopal do míče.

Když mi bylo 5 let, hráli jsme s nejlepším kamarádem mini fotbal, moc se nám to líbilo, takže jsme hráli skoro každý den. Téměř do páté třídy nebylo ve škole, kde hrát fotbal, tak jsme jen jezdili na kole, hráli na schovávanou, běhali po trávě.

Když byly letní prázdniny, začali stavět nové fotbalové hřiště, a když jsem nastoupil do 6. třídy, mohli jsme si toto hřiště vesele vyzkoušet v hodinách tělesné výchovy. Také jsme hráli fotbal o každé přestávce a po škole jsem šel cvičit a hrát fotbal s kamarády.

V létě jsem hrál fotbal každý den a vydrželo mi to až do 8. třídy, protože jsem se přestěhoval k mamince do Čech, kde jsem skoro půl roku nehrál fotbal. Vše se ale změnilo, protože za půl roku jsem se naučil mluvit česky, dobře jsem se učil a našel si spoustu kamarádů, se kterými jsem mohl hrát fotbal, třeba s Bohdanem jsme hráli fotbal, vždycky se nám to líbilo, ale pro pestrost jsme hráli nejen fotbal, ale také volejbal. Doma jsme sledovali fotbalové turnaje a moc se nám to líbilo, taky fandili jsme našemu týmu.

Fotbal bude i nadále mou oblíbenou hrou, i když ho momentálně nehraju tak často.

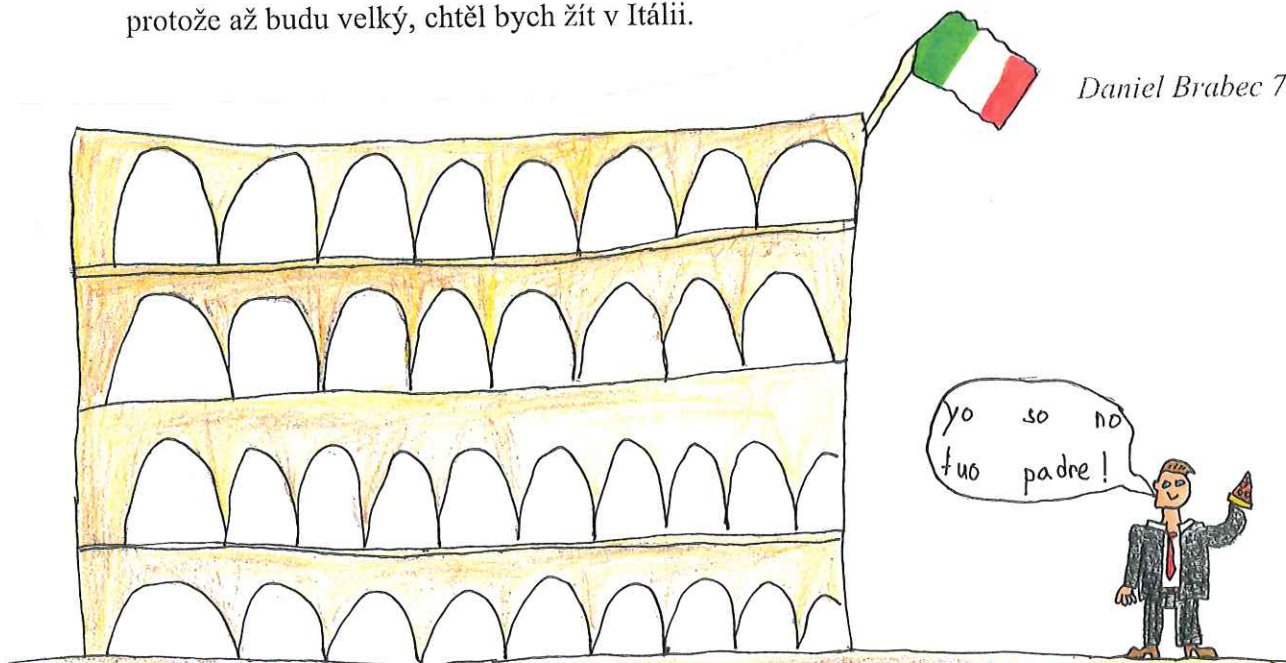
Vitalij Luckevich 8. A

Můj oblíbený kroužek

Na mém oblíbeném kroužku se učím italsky. Je to na italské ambasádě a jinak než italsky vám tam nikdo nerozumí. Cesta tam sama o sobě je zajímavá. Metrem přijedu na Malostranské náměstí a odtamtud minibusem. Když má zpoždění, ani nezastaví na mé zastávce ve Šporkově ulici, jede až na poslední. Já to musím dojít pěšky, ale i tak tím nevyzpytatelným busem jezdím. V této části Prahy jsou uličky tak úzké, že se tam ten minibus skoro nevejde. Všude kolem jsou ambasády i jiných zemí, např. Belgie, USA, Německo. Proto ho kontrolují bombovým detektorem při každé jízdě.

Italština je vždy v úterý a trvá dvě hodiny, ale stejně to vždycky rychle uteče. Italsky se učím, protože až budu velký, chtěl bych žít v Itálii.

Daniel Brabec 7. B



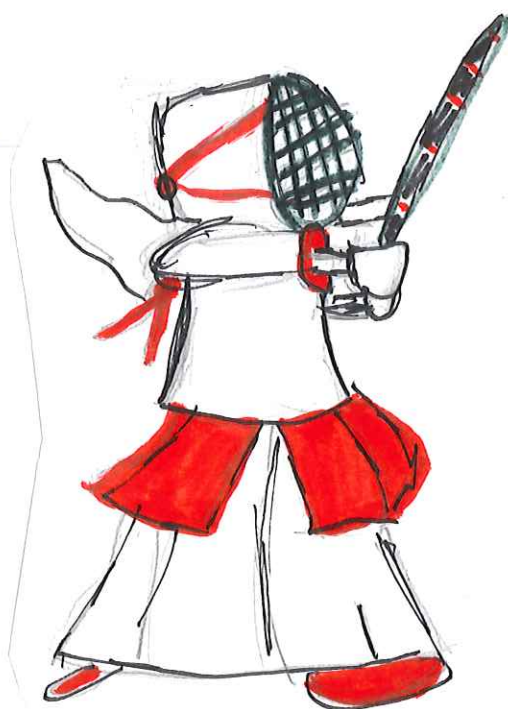
Kendo

Kendo je japonské bojové umění s mečem, vzniklo na konci 19. století a začátkem 20. stoletím syntézou ze starých škol boje s mečem kendžucu.

Kendo se dělí do dvou oblastí: šinaj kendo, cvičení s cvičným mečem šinajem a ochrannou výstrojí bogu, a Kendo kata, nácvik boje předem daných sestav pohybů za použití pravých nebo dřevěných mečů jménem katana. Taky se pořádají zápasy, japonsky šiai.

Cílem kendo je třeba formovat mysl a tělo, ctít lidskou laskavost a čest. Kendo mě velice baví a doufám, že se zlepším.

Petr Hanovský 6. A



Náš soukromý kroužek

Já, Roza a Sheila jsme tady na škole takové oblíbené trio, když jsme spolu padáme smíchy na zem, někdy i klidně ze schodů. Naše oblíbená činnost je pomlouvání, ale pssst to se nesmí nikdo dozvědět. Chodíme všude spolu, a to ne jen ve škole. Já a Sheila se známe už 9 let, takže náš kamarádský vztah je velmi dobrý a na to, že se s Rozou bavíme asi 3 roky jsme si teď hodně blízké.

Jsme venku hodně často, protože se rády koukáme na lidi a povídáme si o nich. Klidně se můžeme bavit i o lidech, co holky třeba neznají, a snad se nikdo nedozví, o čem si povídáme do detailu.

Barbora Kolihová 8. A

Můj oblíbený kroužek

Jeden z mých oblíbených kroužků je v úterý. Je poměrně dlouhý, ale i tak toho většinou stihnu málo. Chodím do základní umělecké školy na výtvarný obor, kam chodí i lidi, co se hlásí na umělku, aby se tam připravili na zkoušky. Vždycky dostaneme zadanou práci, jsem vždycky pomalejší v jejím zpracování, takže než jednu dokončím, další promeškám.

Občas mi to vadí, protože pak nestihnu věci, které bych si ráda vyzkoušela.

Vždycky se hrozně zaměřuji na to, aby to bylo perfektní a aby nikde barvy nezasahovaly do jiných, aby nikde nebyl flek a aby to z dálky vypadalo dobře.

Nyní pracuji na absolventské práci, kterou už dělám přes dva měsíce a už mám málo času na dokončení, ale chci to malovat tak dlouho, dokud se mi to nebude líbit. Malujeme na různé formáty a různými druhy barev.

Používáme i pastely, uhlí nebo třeba tuš. ZUŠka mě baví a budu určitě chodit i příští rok

Tereza Hartmanová 8.B

Basketbal

Můj oblíbený koníček je basketbal. Hraju ho tři roky. Mezi těmi třemi roky jsem jel třeba do Itálie, Polska, Německa, Maďarska. Minulý měsíc jsme byli na turnaji Mistrovství České republiky. Na turnaji jsme skončili druhí což znamená, že jsme druhý nejlepší tým v České republice. Tréninky mám pětkrát týdně. Ke sportu jsem přišel na naší škole, což byl kroužek. Tam si mě trenér vyhlídl a nabídl mi, že můžu chodit trénovat k němu do Vyšehradu. Za Vyšehrad jsem hrál dva roky, ale jeden rok jsem nehrál zápasy kvůli covidu. Teď hraju za klub USK Praha, ve kterém jsem získal zkušenosti do budoucnosti. Basketbal mě baví a chtěl bych se mu věnovat i profesionálně.

Richard Štráchal 7. B



Disco Dance

Minulým rokem jsem začala chodit na kroužek disco dance. Už čtyři roky tam chodí moje kamarádka a mě se to také líbí. Předtím jsem chodila na Aerial hoop, což je vzdušná akrobacie na kruhu. Disco dance je náročné, protože máme různá vystoupení a soutěže. Máme za sebou tři soutěže a jedno vystoupení v divadle u Hasičů. Na soutěže máme kostýmy šité na míru a musíme mít vysoký culík s omotávkou. Někdy na soutěže jedeme všichni autobusem a někdy tam jezdíme sami. Naše trenérky jsou Bára a Kája. Jsou moc hodné. Na tréninky chodím každé úterý a čtvrtek. Ale někdy máme výjimečně tréninky i v pátek nebo o víkendu. Určitě s tím chci pokračovat a moc mě to baví.

Jolana Strnadová 7. B

Volejbal a já

Volejbal hraji už asi 9 měsíců a je to jedna z mála her, které mě opravdu baví.

Všechno to začalo u mého táty, který hraje volejbal už asi 5 let, nevím přesně, ale dřív mě to obzvlášť zajímalo. O hře jsem něco málo věděl i díky tátovi, chtěl po mně, abych hrál, ale já jsem nechtěl.

Pak jsem se přestěhoval do České republiky a šel do školy 0.5.05.2022.

Zde jsem se seznámil s kamarády, kteří se věnovali volejbalu, začal jsem s nimi chodit na hřiště, kde jsem jen seděl a pozoroval. Na hřišti jsem se seznámil se spoustou lidí, kteří se o volejbal zajímali, a pak mě asi v září táta přihlásil na trénink ke svému trenérovi, a tak jsem začal hrát volejbal. Teď už hraju docela dobře a začínám učit hrát volejbal i své spolužáky, kteří ho předtím moc nehráli. Každopádně v tom budu pokračovat a možná v létě začneme s tátou hrát nějaké malé turnaje.

Alexander Golikov 8. A



101. číslo Smetánka, školního literárního časopisu dětí ze ZŠ Na Smetance v Praze 2, vychází v červnu 2023

Téma: Můj oblíbený kroužek

Ilustrace: žáci 7. B

Elektronické zpracování: Mgr. Petra Nováková

Vydávání řídí: Mgr. Zuzana Ryšánková